

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.
Γ. Μ. ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φρ. 20'
Ἐν τῷ ἑσωτερικῷ » 22.
» » ἑξωτερικῷ » 25.
Ἐξάμηνος ἀπαράδεκτος.

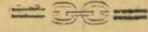
Τὰ πρός τὴν Διεύθυνσιν τοῦ
«Σεραπείου» πεμπόμενα χειρό-
γραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΝΕΟΝ ΣΕΡΑΠΕΙΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΕΠΙΘΗΤΗΣΙΣ
ΕΤΗΣΙΑΙ
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ.

Μέχρι 15 γραμμῶν Φρ. 60
Διὰ τοὺς συνδρομητὰς » 20.
Ἄνω τῶν 15 γραμμῶν κατ' ἀ-
πικοπήν.

Δ' αἰτήσεις ἀπευθυντέον
Journal Grec «SERAPEUM»
Alexandrie (Egypte).

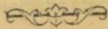
Τεύχος 44.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

15 Ἀπριλίου.

ΑΠΟΔΗΜΗΤΟΥ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

ὑπὸ Γ. Μ. Κ.

(Συνέχεια καὶ τέλος: ἴδε προηγ. φυλλ.)

ΚΖ'.

Ἐκ τῆς μεγάλης ἀποβάθρας, ἐφ' ἧς τε-
λοῦνται διόδια, ἐπιβάντες ἀτμοπλοίου μετέ-
βημεν εἰς τὴν πρός ἀνατολὰς τοῦ στομίου
τοῦ κόλπου τῆς Σουθὰμπτων πόλιν Πορτ-
σμουθ, τὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Ἐρρίκου τοῦ Η'.
διατελοῦσαν μέγαν ναύσταθμον τοῦ βασι-
λείου, καὶ ἐν τοῖς νεωρίοις τῆς ὁποίας φυ-
λάσσειται ὡς κειμήλιον ἡ Ναυαρχίς «Νίκη»,
ἐφ' ἧς ἐπιβαίνων ὁ Νέλσον κατετρόπως
τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους ἔξωθεν τοῦ Τρα-
φαλγάρ, ἀράμενος περιφανῆ νίκην, ἀλλὰ
τρωθεὶς καιρίως ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ταύτῃ ἀπό-
λεσε τὴν ζωὴν. Ἐπὶ τοῦ εἰρημένου πλοίου
δείκνυται σημειωμένον τὸ μέρος, ἐφ' οὗ ἔ-
πεσεν ὁ ἔνδοξος Ναύαρχος μαχόμενος ὑπὲρ
τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος του.

Τὸ ἀτμόπλοιον ἀπεβίβασεν ἡμᾶς ἐπὶ εὐ-
ρυχώρου ξυλίνης ἀποβάθρας, σχηματιζούσης
ἐπὶ τοῦ παραλίου μεγάλην Πλατείαν, ἐν
μέσῳ τῆς ὁποίας ἴσταται κυκλικὴ σιάνς,
εἰς ἣν παικνίζει μετὰ μεσημβρίαν ἀξιόλογος
στρατιωτικὴ μουσικὴ. Κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῆς
ἐξοδον τελοῦνται καὶ πάλιν διόδια, εἰσπρατ-
τόμενα παρὰ τῆς κατασκευασίας καὶ συν-
τηρούσης ταύτης Ἑταιρίας.

Ἡ πόλις φέρει λίαν ἀρχαῖκον χαρακτῆρα
μὲ τὰς στενάς ὁδοὺς τῆς καὶ σκυθρωπὰς οἰ-
κοδομὰς τῆς, ἀλλ' ἡ πύρα τὴν θάλασσαν,
ἀνεγειρομένη νέκ εἶναι ἀσυγκρίτως χαιρεστέ-
ρα καὶ ἀνετωτέρα τῆς πρώτης.

Ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς τῆς Ἀγγλίας πό-
λεσιν, ἔνθα ὑπάρχει ὁσμὴ τυχαίων κέρδους,
φρίνονται ἐγκατεστημένοι οἱ Ἰουδαῖοι, με-
τερχόμενοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ κατὰ προ-
τίμησιν τοὺς χρυσοκόους, κολλυβιστὰς καὶ
ἐπὶ ἐνεχόροις οὐδὲποτε εἶδους δανειστὰς
χηρημάτων.

Τὸ ἑσπέρας κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν, μολονότι ἐν τῇ ἀρχῇ ἔτι τοῦ φθινοπώρου διετελοῦμεν, ἐπεκράτησε τοσοῦτον δριμύ ψυχρος, οἷον πάποτε ἠσθάνθημεν ἐν Αἰγύπτῳ, οὔτε κατὰ μεσοῦντα χειμῶνα.

Ἐνώπιον τοῦ κόλπου τῆς Σουθάμπτων κείται, ὡς προσήμεν, ἡ νῆσος Οὐάιτ, ἐφ' ἧς ἐγείρεται ἡ ἰδιαιτέρα, ἡ πράγματι ἀτομική τῆς Βασιλίσσης κατοικία Osborne House λεγομένη, μετὰ τῶν πόρρωθεν φαινομένων δύο ὀγκωδῶν καὶ ὑψηλῶν πύργων τῆς, ἐν ἧ ἀποσυρομένη ἡ γηραιὰ δέσποινα διάγει ὡς ἰδιώτης, μακρὰν τῶν μεριμνῶν τῆς πολιτικῆς καὶ ἐν οἰκογενειακῷ ὅλως βίῳ. Ἡ ἐν τῇ κατοικίᾳ αὕτη εἰσοδος εἶναι ρητῶς ἀπηγορευμένη πρὸς πάντας, ἔστω καὶ ἀπουσιαζούσης τῆς Βασιλίσσης.

Ὀλίγον βορειότερον τοῦ ἐνδαιτήματος τούτου κείται τὸ Norish Castle, ἀρχαῖος τιμαριωτικὸν φρούριον, ἀγορασθὲν ἐσχάτως πρὸς ἐξοχικὴν διαμονὴν ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας.

Ἐνώπιον ἀμφοτέρων τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἐκτείνονται χλοηφόροι λειμῶνες μεθ' ὑψηλῶν δένδρων, ἐξ ὧν οἱ τῆς τελευταίας καταφάνουσι μέχρι τῆς ἐπὶ τῆς ἀκτῆς λιθοκτίστου προκυμαίας, παρ' ἣν εἰσὶν ἐκτισμένα καὶ τὰ ἰδιαιτέρα θαλάσσια λουτρά.

Ἐνεκα δὲ τῶν ἡγεμονικῶν τούτων κατοικιῶν ἡ νῆσος διατελεῖ ἐν ἀνθηρᾷ καταστάσει, κεκτημένη καὶ σιδηροδρόμον διὰ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς. Συχνάζεται προσέτι ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας, χάριν τῶν ἐν τῷ λιμένι τῆς ἐπ' αὐτῆς πόλεως Κάουζ (Cowe) τελομένων ναυτικῶν ἀγώνων, διὰ τῶν ἐξαισίων καὶ πολυτελῶν ἱστιοφόρων θαλαμηγῶν τῶν ὀλβίων ἰθαγενῶν, τῶν παρ' αὐτοῖς yacht καλουμένων. Ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ τῶν πλουσιῶν διαμονῆς ἡ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπερτίμησις καθίσταται ἀφόρητος.

Ἐτέρα πόλις τῆς νήσου εἶναι ἡ ἐπὶ ἀνωφερίας λόφου ἐκτισμένη Ράϊδ (Ryde) κε-

κτημένη καὶ αὕτη ἀποβάθραν ἐπὶ σιδηρῶν πασσάλων, εἰς ἡμίσεως μιλίου ἀπόστασιν προχωροῦσαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ μέσῳ εὐρείας καὶ ὑψηλοτέρας διὰ τοὺς πεζοὺς διαβάσεως, ὑπάρχει ἀριστερόθεν καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ μεγάλου τῆς νήσου σιδηροδρόμου, ὡς καὶ ἕτερος μικρὸς ὑπὸ ἐλαφρᾶς ἀτμομηχανῆς ἐλαυνόμενος καὶ μέχρι τοῦ πέρατος αὐτῆς καταφθάνων. Ἐν τῇ ἐξωτάτῃ πρὸς τὴν θάλασσαν ἄκρᾳ τῆς ἀποβάθρας ταύτης παιανίζει ἐπίσης μουσική· κατ' ἐξίρεσιν δὲ τῶν λοιπῶν τοῦ εἴδους, ἐν αὐτῇ τελοῦνται ἀνά δύο δηνάρια ὡς διόδια ἐκάστοτε, κατὰ τε τὴν ἐξοδὸν καὶ τὴν εἰσοδὸν.

Ἡ πόλις Ράϊδ εἶναι φιλοκάλως διηρημένη, εἰ καὶ πολλαχοῦ ἀνωφερῆς, περιλαμβάνει δὲ ὠραίας οἰκοδομὰς καὶ ὁδοὺς καθαρωτάτας· τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὑψώματος κείμενον Νεκροταφεῖόν τῆς εἶναι τόσῳ περιπεποιημένον καὶ κατάρτυον, ὥστε οἱ κάτοικοι μεθ' ὑπερηφαιίας ἐπιδείκνυσιν αὐτὸ τοῖς ξένοις.

Κατὰ τὴν εἰς τὴν νῆσον Οὐάιτ μετὰ βασιν ἡμῶν ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου δωδεκάς ἀλυσιδέτων καταδίκων, μεταφερομένων ὑπὸ τεσσάρων χωροφυλάκων εἰς τὸ ἐπ' αὐτῆς φρούριον. Ἐφερον δὲ πάντες φαιὰς ἐξ ἐριούχου ἐνδυμασίας, μετ' ἰσχυροῦ ἀνεστραμμένων λέμβων πιλίδια, καὶ περισκελίδια μέχρι τῶν γονάτων, κατόπιν τῶν ὁποίων ἤρχοντο αἱ ὁμοίχοροι μάλλινοι περικνημίδες. Ἐφ' ἀπάντων δὲ τῶν μερῶν τῆς στολῆς τῶν ἦσαν σημειωμένοι διὰ λευκῆς βαφῆς τρεῖς κεραῖαι ἐπὶ τῆς μιᾶς ἄκρας συνενούμεναι καὶ πρὸς τὴν κορυφὴν ἀγκύρας παρεμφέρουσαι. Μεταξὺ τούτων ἦσαν ἄτομα διαφόρων ἡλικιῶν, ἀλλ' ἰδίως οἱ δύο παρῆλικες, ὧν αἱ λευκαὶ τρίχες ὤφειλον, ἐν ἀλλοίᾳ κοινωνικῇ καταστάσει, νὰ ἐπισύρωσι τὸν σεβασμὸν, ἐπροκάλουν ἀπεναντίας ἀηδίαν καὶ ἀποστροφὴν, ἔνεκα τῆς ἐπὶ τῶν μορφῶν αὐτῶν ἐντετυπωμένης κυνικῆς ἀναιδείας. Παρίστων ὄντως τὴν ζωσαν εἰκόνα τῶν ἐν κακίαις γηρασάντων.

Διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπήλθομεν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ πόλεως Οὐίντσεστερ (Winchester) κειμένης παρὰ τὸν ποταμὸν Ἴτσινον, καὶ φερούσης μέχρι σήμερον τὰς ἐνδείξεις τῆς ἀρχαίας καταγωγῆς τῆς, δηλαδὴ τοὺς βρεῖς πύργους καὶ ὀχυρὰς πύλας τῶν πάλαι τειχῶν αὐτῆς.

Ἐπὶ τῆς Ἐπταρχίας ἐγένετο πρωτεύουσα τοῦ Σαξωνικοῦ βασιλείου τοῦ Βέσεξ, καὶ ἀκολούθως τῆς Ἀγγλίας ἀπάσης ἐπὶ Ἐγβέρτου, μέχρι τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, ὁπότε ἐγκατελείφθη.

Ἐκ τῶν μάλλον ἐν αὐτῇ ἀξιοθεάτων εἶναι ὁ ἀρχαῖος καθεδρικός ναὸς, γοθτικοῦ ρυθμοῦ καὶ μεγάλων δικστάσεων, περιβαλλόμενος ἐξωθεν ὑπὸ δασώδους νεκροταφείου μετὰ παλαιῶν τύμβων. Διατῆρεῖ δὲ μέχρι τοῦδε ἄκμαίον τὸν καθολικὸν αὐτοῦ τύπον, διότι ἐπὶ μὲν τοῦ ἀνωτάτου τριγώνου τοῦ τῆς προσύψεως ἀετώματος φέρεται μέγα ἄγαλμα λατίνου ἱεράρχου ἐν στολῇ, εἰς δὲ τὸ ἐσωτερικὸν ἢ τε διακόσμησις καὶ οἱ πολλοὶ τάφοι καθολικῶν ἐπισκόπων καὶ καρδινάλιων τραπῶς μαρτυροῦσιν ὅτι ἐκτίσθη ἐπὶ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ δεσποτείας τοῦ καθολικισμοῦ. Ἀπόκεινται ὡσάυτως καὶ πολλοὶ ἕτεροι τάφοι καὶ κενοτάφια μεταγενεστέρων ἐποχῶν.

Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπάρχει καὶ τὸ ἐν εἰδει φρουρίου σημερινὸν Λύκειον αὐτῆς (The Coler), ἐν ᾧ ὑφίσταται ναὸς λατινικός μετὰ πολυτελῶν ἐκ μωσαϊκοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ τάφων, καὶ ἕτερος μικρότερος παρεκκλήριος τοῦ πρώτου κειμένου. ἔτι δ' εὐρεῖται αἰθουσαι ἐν τῇ ἰσορείῳ καὶ τῷ πρώτῳ πατώματι, τάνυν πρὸς τὰς παρεκκλήριους τῶν ἐκεῖσε μαθητευομένων χρησιμεύουσαι. Πάντα ταῦτα ἀποδεικνύουσιν ὅτι ὑπῆρξέ ποτε Μονή, κατὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας.

ΚΗ'

Ἐπειδὴ καὶ μόνον τρίωρος ἀπόστασις χω-

ρίζει τὴν Σουθάμπτων ἀπὸ τοῦ Λονδίνου ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ ἐπιχειρησθῶμεν καὶ τὴν ἐκδρομὴν ταύτην, ὅπως ἴδωμεν τουλάχιστον ἐκ τοῦ πλησίον καὶ τὴν ὀμιχλώδη τῆς Ἀλβιδῶνος πρωτεύουσας, τὴν νύμφην ταύτην τοῦ βορβορώδους Ταμεσεως, τὴν κειμένην 69 χιλιομέτρᾳ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ.

Ἐν τῇ ἀμαξοστοιχίᾳ οὐδένα δυστυχῶς συνηγήσαμεν ἀλλοδαπὸν, οἱ δὲ φλεγματικοὶ ἐγγώριοι, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, ἄλλοι μὲν τὰς ἐφημερίδας τῶν ἀνεγίνωσκον, ἕτεροι δ' ἐπὶ τῆς ὁροφῆς τῆς ἀμάξης εἶχον διαρκῶς προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐχάστρωντο, χάριν ποικιλίας, διότι καὶ αὐτὸ τὸ ἐξεγερτικὸν κάπνισμα ἀπαγορεύεται, ἐπιτρέπομένου μόνον ἐν ταῖς ἐπὶ τούτῳ ὀρισμέναις ἀμάξαις. Μὴ φαντασθῆτέ ποτε ὅτι θέλουσι συνδέσει διάλογον μετὰ τοῦ τυχόν παράπλευρως καθημένου συνεπιβάτου, ὡς παρὰ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι συμβαίνει· τὸ τοιοῦτον εἶναι παρ' αὐτοῖς πάντῃ ἀπίθκον, μάλιστα δ' ὅταν ὁ παρακλήμενος ἐκεῖνος δὲν ἔτυχε τῆς τυπικῆς συστάσεως.

Ἐρθᾶσαμεν καὶ ἀπέβημεν ἐν τῷ Σταθμῷ τοῦ Βατερλώ, ὅπου καθικετεύσαμεν ἕνα τῶν ψυχρῶν ἐκεῖτε κατωτέρων ὑπάλλων, ἵνα εὐαρεστηθῇ καὶ ὀδηγήθῃ ἡμᾶς, καθὼς ξένους καὶ ὅλως ἀπείρους τῆς πόλεως, εἰς πρόσφορόν τι ξενοδοχεῖον, προσθέντες συνάμα ὅτι, κάπως ἤθελεν ἀμειψθῆ ἡ τοιαύτη φιλοξενία του. Ἐγγύλλισεν, ἀντιπάτης ἀπαντήσεως, καὶ ἤρξατο προπροσέχων μετὰ τὸ βάρυ καὶ ἔρρυθμον θῆμα του, μετ' ὀλίγων δὲ λεπτῶν πορείαν εἰσήγαγεν ἡμᾶς ἐν τῷ οὐ μακρὰν κειμένῳ ξενοδοχείῳ τῆς Νέας Ἰόρκης.

Μετὰ βραχείαν, ἀλλ' ἀπκράζιτον ἀνάπυσιν, ἐξήλθομεν πρὸς μικρὰν περιοδείαν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὄψιν τῶν προσιτοτέρων αὐτῆς θεαμάτων.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ ἀμαξηλάται, ἐννοήσαν

τες ἡμᾶς νεήλυδας, ἐζήτουν ὑπερόγκους τιμὰς πρὸς μετφορὰν καθ' ὥραν, ἀπηυθύνθημεν πρὸς τινὰ συναντηθέντα καὶ σχαρῖνον ἀνδριάντι προσόμοιον ἀστυφύλακα, ὅστις ὄμως ἀτυχῶς ἠγνόει τὰ τοῦ τιμολογίου, ἀλλὰ πάνυ εὐγενῶς ἔλαβε τὸν κόπον νὰ μεταβῆ καὶ πληροφορηθῆ πρὸ ἄλλου συναδέλφου. Ἄφου δ' εἰσήλθομεν ἐν τῷ ὄχηματι, παρατηρήσαμεν ὅτι σαρὲς ἔντυπον τιμολόγιον ἦν κεκολλημένον ἐντὸς αὐτοῦ, οὐτινος τὴν ὑπαρξίν οὐδ' ἐφικνάζετο, φαίνεται, ὁ πρωτόπειρος οὗτος ἀστυφύλαξ.

Καὶ αὐτὰ ἔτι τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης τὰ ὄχηματὰ εἰσι παράδοξα καὶ μεγάλως διαφέροντα τῶν γνωστῶν. Ἐκαστον περιέχει δύο θέσεις, ἐφ' ὧν ὁ καθήμενος κλείεται μέχρι τῶν γονάτων διὰ δύο ξυλίνων θυρίδων, ἐνῶ τὸ λοιπὸν ἐμπρόσθιον μένει ἀνοικτὸν κατὰ τὰς πλευράς καὶ τὰ ὀπίσω προφυλάσσεται διὰ πυχρῶν δερμάτων, ἄνωθεν δὲ καλύπτεται ὑπὸ στερεοῦ στεγάσματος. Ἄλλ' ὁ ἡνίοχος εἶναι ὄλιγος ἀρκῆς τοῖς ὄχουμένοις, καθὼ ἐδρεύων ἐφ' ὑψηλοῦ ἐδωλίου πρὸς τὰ ὀπίσθια τῆς ἀμάξης, ὁπόθεν ἐπισκοπεῖ καὶ διευθύνει αὐτήν. Τὸ σπουδαῖον δι' ἡμᾶς δίλημμα ἦν τὸ πῶς ἠθέλομεν συγκοινωνῆσαι μετ' αὐτοῦ καὶ διαβιβάσαι τὰς τυχόν ἐπιθυμίας μας. Ἐν τῇ ἀπορίᾳ ταύτῃ ἠρευνήσαμεν πανταχόσε, καὶ τέλος, ὡς ἄλλοι Ἀρχιμηδῆαι ἐν μέσῳ Λονδίνῳ, ἀνεκράξαμεν εὐρον, εὐρον, διότι κτωρθώσαμεν νὰ ἀνακαλύψωμεν ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἀρκῆν καταπακτὴν, ἐρμητικῶς κλειούσαν, ἣν οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ προσωθοῦσιν ἐν ἀνάγκῃ, καὶ εὐρίσκονται ἀμέσως κάτωθεν καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ αὐτομέδοντος, διαβιβάζοντες οὕτως αὐτῷ τὰς ὀηγίας των.

Οὕτως δὲ προκεχωρημένης τῆς ὥρας, ἡ κατὰλληλοτέρα ἐπίσκεψις ἦν ἡ ἐν τῷ ἀξιολόγῳ καταστήματι τῆς ἐκθέσεως τῶν κηρίνων ἀφομοιωμάτων τῆς Κας Τουσῶ (Hme Tussaud).

Ἡ ἰδρύσαστα τὸ πρῶτον τὴν ἐν λόγῳ ἐκ-

θεσιν ἐγεννήθη ἐν Βέρνῃ τῆς Ἑλβετίας. Ἐξετης ἦν μόλις, ὅτε ἀπεστάλη παρὰ τῶν ἐν Παρισίοις θεῶν τῆς Κουρτίω, καλλιτέχνη τοῦ Λουδοβίκου ΙΣΤ', πρὸς ᾧ καὶ ἐδιδάχθη τὰς κλάς τέχνας, καὶ ἀκολούθως ἐγένετο διδάσκαλος τῆς πλαστικῆς καὶ ἰχνογραφίας τῆς Ἐλισάβετ, ἀδελφῆς τοῦ εἰρημένου ἡγεμόνος, διατηρήσασα τὴν θέσιν τῆς ταύτης μέχρι τοῦ 1789. Κατὰ τὸ 1802 κατέλιπε τὴν Γαλλίαν, καὶ ἤρξατο περιφερομένη καὶ ἐκθέτουσα τὰ κηροπλαστικὰ ἔργα τῆς ἐν διαφόροις τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου πόλεσι, μέχρι τοῦ κατέληξεν εἰς Λονδίνον, ἐνθα συνέστησε τὴν ἐν τῇ ὁδῷ Baker ἕως σήμερον διατηρουμένην πολύτιμον καὶ ἀξιοθέατον συλλογὴν τῆς, χρονολογοῦσαν ἤδη μακροχρόνιον ὑπαρξίν καὶ φήμην. Καὶ αὕτη μὲν ἐτελεύτησεν ὑπέργηρος τῇ 15 Ἀπριλίου ἔ. ν. τοῦ 1850, ἀλλὰ τὸ ἴδρυμά τῆς ἐξακολουθεῖ ἐγκαλλωπιζόμενον καὶ ἐπαυξανόμενον ὑπὸ τῶν καθ' ἑκάστην μεγάλη ἀποκομιζόντων κέρδη τέκνων τῆς.

Ἡ εἴσοδος τιμᾶται ἀντὶ σελληνίου, ὑπάρχουσι δ' ἐν αὐτῷ ἀνδρείκελα κήρινα σχεδὸν πάντων τῶν ἡγεμόνων, ἐκ δὲ τῶν τῆς Ἀγγλίας, σειρά ὅλη τῶν βασιλέων τῆς· ἔπειτα τὰ τῶν πριγκίπων, ἐξόχων στρατηγῶν, πολιτικῶν καὶ ἐπιστημόνων, ἐν ἐνὶ λόγῳ πάσης ἐπιστημότητος. Ἐκαστον δὲ τούτων φέρει τὸ ἀνάστημα, τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ ἐνδύματα τοῦ παρισταμένου προσώπου τοσοῦτον ἀκριβῶς, ὥστε ἅμα τῇ ὄψει πολλὰ αὐτῶν ἀναγνωρίζονται καὶ ἄνευ τῆς βοήθειας τοῦ ἐκείσε πωλουμένου ὀνομαστικοῦ καὶ ἠριθμημένου καταλόγου. Τινὰ τούτων δι' ἀρκῶν ἐλαττηρίων ποιοῦσι φυσικωτάτας κινήσεις.

Ἐξαισία ὄμως εἶναι ἡ θέα, ὁπόταν τὴν ἐσπέραν ἀναρῶσι τὰ ἄφθονα φῶτα τοῦ ἀερίου καὶ παικνίζει ἠθεῖα μουσική. Τότε τὰ τεχνητὰ ἐκεῖνα πρόσωπα φαίνονται λαμβάνοντα φυσικωτέρων ἐκφρασιν, ἀπαστρά-

πτουσι δὲ καὶ ἀντανκλῶσι τὰς φωτεινάς ἀκτῖνας τὰ ποικίλα κοσμήματα, παράσημα καὶ αἱ ἐκ Παρισίων κομιζόμενα βαρύτιμοι στολισμοὶ τῶν ὑψηλῆς τάξεως ἀτόμων, αἱ φερόμεναι ἀναλόγως τῶν συρμῶν τῆς ἐποχῆς ἐκάστου τῶν παρισταμένων. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀενάως πολυκρίθμων θεατῶν καὶ τῶν κηρίνων ἀφομοιωμάτων ὑπάρχει τοσαύτη φυσικὴ ὁμοιότης, ὥστε ὀφείλει τις νὰ πλησιάσῃ καὶ ἴδῃ τὸν παρὰ τοὺς πόδας αὐτῶν αὐξοῦντα ἀριθμὸν, ὅπως μὴ ἀπατηθῆ καὶ ἐκλάβῃ τὸν ζῶντα θεατὴν ἀντὶ τοῦ κηρίνου ἀνδρείκελου.

Ἐν τῷ βάθει τῶν θαλάμων τῆς εἰρημένης ἐκθέσεως κεῖται ἕτερον διαμέρισμα Δωμάτιον τοῦ Τρόμου λεγόμενον, ἐν ᾧ ἡ εἴσοδος ὑποβάλλεται εἰς ἡμίσεως ἔτι σελληνίου τέλος, ἀνεξαρκήτως τοῦ ἐν τῇ κεντρικῇ θύρᾳ ἤδη ἀποτιθέντος, καὶ ὅπου εἰσὶν ἐκτεθειμένα διὰ τῆς αὐτῆς καταπληκτικῆς ἀκριβείας τὰ ἀφομοιώματα τῶν διασημοτέρων κηροῦργων, πρὸς δὲ καὶ ποικίλα θασανιστικὰ ἔργα εἰς βαρβάρων καὶ ἀνεπιστρεπτει παρελθόντων χρόνων, ὡς καὶ ἡ τοῦ Ροβεσπιέρρου λαιμητόμος.

ΚΘ'.

Τὴν ἐπιούσαν ἐπισκέφημεν ἐλευθέρως τὴν Ἑθνικὴν Πινακοθήκην (National Gallery), ἐν ἣ ἡλιγάδες βαρυτίμων ἐλαιογραφικῶν εἰκόνων ἀπόκεινται, πᾶσαι σχεδὸν ἔργα Ἀγγλῶν καλλιτεχνῶν, ἐκτὸς ὀλιγίστου σχετικῶς ἀριθμοῦ προϊόντων ξένων γραφίδων. Ἡ καλλονὴ δ' αὐτῶν καὶ ἡ περὶ τὴν σύνθεσιν τέχνη κινεῖ τὸν θεατὴν εἰς ἀλήθη ἀπορίαν, πῶς ὁ ἀπαθὴς Βρεταννὸς κατώρθωσε διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἐπιμελείας νὰ παράξῃ τοσοῦτω ζωηρὰ καὶ ἐπαγωγὰ ἀριστουργήματα.

Ὁ περιώνυμος ναὸς τοῦ Ἀγ. Παύλου, ὁ δεύτερος μετὰ τὸν ἐν Ρώμῃ διὰ τὸ μέγεθος ἐρχόμενος, ἔνεκα τοῦ τῶν Διαμικτυρομένων ἔθους τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως εἰκό-

νων καὶ ἐκκλησιαστικῶν στολισμῶν, στερεῖται σπουδαῖον μέρος τῆς ἐσωτερικῆς καλλονῆς του, καὶ παριστᾷ μέγαν καὶ πολυδαίδαλον λίθινον ὄγκον, σκυθρωπὸν μάλλον καὶ ἀκομψόν. Ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχουσι πολλὰ μαυσωλεῖα καὶ ἀγάλματα ἐπισήμων τῆς Ἀγγλίας ἀνδρῶν, ὧν πάντων ὑπερέχει κατὰ τὸ μεγαλεῖον, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν τέχνην τὸ δεξιόθεν τῆς μεγάλης εἰσόδου ἐγειρόμενον μνημεῖον τοῦ κατὰ τὸ 1852 τελευτήσαντος ἐνδόξου δουκὸς Οὐέλλιγκτων, τοῦ παρὰ τῶν ὁμοεθνῶν του Σιδηροῦ Δουκὸς ἐπικληθέντος, ἔνεκα τῆς ἀκαμάτου αὐτοῦ φύσεως.

Γεννηθεὶς ἐν Ἰρλανδίᾳ τῷ 1768 ἐξ ἀσήμου μάλλον οἰκογενείας, ἀνῆλθε κατ' ὀλίγον πάσας τὰς βαθμίδας τῆς κοινωνικῆς κλίμακος. Κατὰ τὴν ἐκ τῆς πρώτης ἐξορίας ἐπάνοδον τοῦ Ναπολέοντος Α'. ὀνομάσθη ὑπὸ τῶν Συμμάχων Γενικὸς Ἀρχιστράτηγος τῶν ἠνωμένων αὐτῶν στρατιῶν, καὶ τῇ 18 Ἰουνίου τοῦ 1815 ἐκέρδησε, μετὰ τοῦ γηραιοῦ Βλοῦχερ, τὴν κατὰ τοῦ Κορσικανοῦ δορυκτῆτος ἱστορικὴν μάχην τοῦ Βατερλώ, τὴν τῆς Εὐρώπης ὅλης φάσιν μεταλλάξασαν, καὶ συντρίψασαν πάντα τὰ τελεσθέντα καὶ κυροφούμενα τῆς φιλοδοξίας τοῦ μεγάλου Γαλάτου σχέδια. Ὁ τὸν Ναπολέοντα διαδεχθεὶς ἐπὶ τοῦ θρόνου Λουδοβίκος ΙΗ'. τοσοῦτον ἠγνωμόνησε πρὸς τὸν Οὐέλλιγκτων διὰ τὸ κατόρθωμά του ἐκεῖνο, ὥστε ἀπένευμεν αὐτῷ, εἰ καὶ ξένῳ, τὸν τίτλον Στρατάρχου τῆς Γαλλίας.

Τὸ περιλάλητον καὶ ἀξιοθέατον Βρετανικὸν Μουσεῖον ἴδρυται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ὀδῷ τοῦ Ρῶσσελ (great russell Street) οἰκοδόμημα ἐκτενέστατον, φέρον καὶ αὐτὸ ἐπίσης τὸν προγονικὸν ρυθμὸν μετὰ τοῦ πείριξ κομψοῦ περιστύλου Ἐν αὐτῷ εἰσι παρκατατεθειμένα ἔργα τῶν διαφόρων παρωχημένων πολιτισμῶν, ὡς ἀσσυριακὰ, αἰγυπτιακὰ καὶ ρωμαϊκὰ, ἀλλὰ τὰ πάντων ἀναντιρρήτως σπουδαιότερά εἰσι τὰ ἑλληνικὰ, ἔνεκα τοῦ

ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἐκλεκτῆς αὐτῶν συλλογῆς. Ἐν τῷ ἑλληνικῷ διαμερισματι κείνται ὀλόκληρα τεμάχια τοῦ ἀμιμήτου Παρθενῶνος, σειρὰ ἀγαλμάτων τῆς Ἱερᾶς Ὀδοῦ, τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ τάφου τοῦ Μαισώλου, καὶ πλείστα ὅσα ἄλλα τῆς προγονικῆς γλυφίδος καλλιτεχνήματα, ἐφ' οἷς τὸ ἐν λόγῳ Μουσεῖον δικαίως ἐγκυχᾶται, θεωρούμενον ὡς τὸ πλουσιώτερον πάντων.

Ἐντὸς τοῦ ἐν αὐτῷ τμήματος τῆς δημοσίου Βιβλιοθήκης ὑπάρχουσιν ἐναποτεθειμένοι 800 χιλ. τόμοι, ἐκτὸς τῶν χειρογράφων, παύρων, αὐτογράφων ἐξίχων ἀνδρῶν, καὶ διαφόρων τυπογραφικῶν ἔργων, ἀπ' αὐτῆς ἔτι τῆς εὐρέσεως τῆς τοῦ Γουττεμβέργου εὐρευτικῆς τέχνης. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῶν τῆς Βιβλιοθήκης ταύτης αἰθουσῶν ἐκτίθενται, ἐντὸς ὑλοφράκτων τραπεζῶν, πολλαὶ σφραγίδες καὶ ἐπίσημα ἔγγραφα ἡγεμόνων καὶ ἱεραρχῶν, ὡς καὶ ἀξιόλογος συλλογὴ νομισμάτων καὶ μεταλλίων ποικίλων ἐποχῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἄνω πατώματος εὐρήται πλουσιωτάτη συλλογὴ Φυσικῆς Ἱστορίας, ἐν ἣ σπουδαίαν καὶ περιεργὸν κατέχουσι θέσιν τὰ τῶν ὑδατίνων βυθῶν ἀνάριθμα καὶ μυριόσχημα προϊόντα.

Ἐτερον ἀξιοπεριεργόν, ὑπὸ ἱστορικὴν ἔποψιν, ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταύτῃ εἶναι καὶ ὁ Πύργος τοῦ Λονδίνου (Tower of London) κείμενος ἐπὶ τῆς βορείου ὄχθης τοῦ Ταμέσεως. Ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1079, ὅποτε ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπιδρακμόνων Νορμανδῶν Γουλιέλμος ὁ Κατακτητῆς ἤγειρε τὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὄλου εὐρισκόμενον σήμερον *Λευκὸν Πύργον*, τῇ ἐπιστάσι τοῦ αὐτοχειροτονήτου στρατιωτικοῦ ἀρχιτέκτονος Γουδούλφου, ἀρχιεπισκόπου Ροτσέστερ, πρὸς προφύλαξιν τῶν κατ' αὐτοῦ γογγυζόντων Σαξῶνων, χρησιμεύοντα αὐτῷ ἐπίσης καὶ ἀντὶ βασιλικῆς πύργου. Ἀκολούθως δὲ διάφοροι τῆς Ἀγγλίας ἡγεμόνες προσέθεντο κατὰ καιροῦς ἑτέρους πύργους

καὶ τείχη, συμπληρώσαντες αὐτὸν εἰς ἡν φάνεται τανῦν κατάστασιν.

Ἡ εἰς τὸν πύργον τοῦτον εἰσοδος ὑποβάλλεται εἰς τέλος ἐνὸς σελληνίου. Ὁ εἰσερχόμενος ἀπαντᾷ κατὰ πρῶτον, ἐκτὸς τῶν φρουρούντων τακτικῶν στρατιωτῶν, τὸ σῶμα τῶν Φυλάκων τοῦ Πύργου, φερόντων ἔτι τὴν στολὴν τῆς Φρουρᾶς τῶν Ἀνακτόρων, τὴν ὑπὸ Ἑρρίκου τοῦ Ζ' συστάσαν, καὶ ἐκλεγομένων ἐν γένει ἐκ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς πατρίδος διακριθέντων γηραιῶν στρατιωτῶν.

Ἀφοῦ διέλθῃ τις πολλὰς λιθοστρώτους αὐλάς καὶ θολοσκεπεῖς διαδρόμους, φθάνει εἰς τὸ δεξιόθεν κείμενον Ἐκτεθειμένον ἑστῶν, ἐφ' οὗ ἀνέρχεται διὰ στενῆς καὶ σκοτεινῆς κλίμακος. Ἐκεῖ δ' ἐν πολυγώνῳ καὶ μικρῷ δωματίῳ κείνται ἐκτεθειμένα ἐντὸς ὑελίνων θηκῶν, διὰ σιδηρῶν ράβδων περιβαλλομένων, εἰς μὲν τὸ μέσον διάφορα ἱστορικὰ καὶ θαυράσματα κειμήλια τοῦ Ἀγγλικῆς Ἐθνίου, ὡς σκῆπτρα, σπάθαι, στέμματα καὶ ἀλατοδοχεῖα τῆς τελετῆς τῶν στέψεων, ἅπαντα ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ καὶ πολυτίμοις λίθοις πεποικίλμένα· εἰς δὲ τὰς πλευρὰς αὐτοῦ τὰ πρότυπα τῶν ἐπισημοτέρων τῆς χώρας παρρησιῶν, ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου τῶν βασιλέων αὐτῶν.

Εἰς τὸν Λευκὸν δὲ Πύργον ἀπόκεινται πολυάριθμοι καὶ ποικίλοι πανοπλῖαι, ὅπλα καὶ πολεμικὰ ἰπποσκευαὶ τοῦ μεσαιῶνος, μέχρι τῶν κατὰ τὰς ἡμέρας μας ἐν χρήσει. Εἰς διάφορα δὲ μέρη, ὡς ἐπὶ τῶν ὀροφῶν καὶ τῶν ἐξωστῶν, εἰσὶ τοποθετημένα ὅπλα σχηματίζοντα τεχνιέντως διάφορα κοσμήματα, οἷον δρύφρακτα, συμπλέγματα ἀνθέων, πυραμίδας, ἀψίδας κ.λ.π. Ἀπόκεινται δὲ καὶ σωρεῖαι λιθίνων σφαιρῶν παντοίων μεγεθῶν. Κατὰ τὸν ἐξώθεν τοῦ Πύργου τούτου μέγαν περίβολον κείνται ποικίλων ἐποχῶν, σχημάτων καὶ διαστάσεων τηλεβόλα, ἐν οἷς καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρες κολοσσικαῖοι λιθοβόλοι

ὄλμοι, ὧν αἱ ἐπιγραφαὶ μαρτυροῦσιν ὅτι ἀνὴκόν ποτε εἰς τὸ Ἴόνιον Κράτος.

Ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Ταμέσεως ἀνηγέρθη ὁ πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐξ Ἀλεξανδρεῖς μετακομισθεὶς Αἰγύπτιος μονόλιθος ὀβελίσκος, ὁ τῆς Κλεοπάτρας ἐπικλούμενος, παρὰ τὴν θάσιν τοῦ ὁποῖου ὑπῆρχον εἰσέτι τὰ ἱερῶματα καὶ οἱ τεχνίται ἐπ' αὐτῶν ἐργαζόμενοι.

Πολλὰ ἀγάλματα ἐξόχων ἀνδρῶν τῆς Ἀγγλίας κοσμοῦσι τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας τῆς μητροπόλεως ταύτης. Ἐν μέσῳ ὅμως μιᾶς τῶν ὠραιότερων αὐτῆς Πλατειῶν, ἣτις εἶναι ἡ ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς Πανακτοῆς ἐκτεινομένη καὶ τοῦ Τραφαλγάρ τὸ ὄνομα φέρουσα, ἴσταται ἐπὶ ὑψίστης καὶ διὰ καλλιτεχνικῶν ἀναγλύφων κεκοσμημένης στήλης ὁ ἀνδριὰς τοῦ Νέλσονος.

Ὁ Ὀράτιος Νέλσον, ὁ περίπυστος οὗτος ἄγγλος Ναύαρχος, ἐγεννήθη ἐν τῇ κομητείᾳ τοῦ Νορφόλκ τῷ 1758. Τὸν βαθμὸν ἀντιναυάρχου ἔφερεν ἔτι ὅτε κατὰ τὸ 1799 ἐπιπεσὼν κατὰ τοῦ γαλλικοῦ στόλου, τοῦ μετενεγκόντος τὸν στρατηγὸν Βοναπάρτην εἰς Αἴγυπτον, ἐξωλόθρευσε αὐτὸν ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἀβουκίρ. Τῷ δὲ 1805, Ναύαρχος ἤδη ὢν, κατεναυμάχησε τοὺς συνησπισμένους στόλους Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας ἀπέναντι τοῦ ἀκρωτηρίου Τραφαλγάρ, ἀλλ' ἀπέτισε διὰ τῆς ἰδίας ζωῆς τὴν λαμπρὰν ταύτην νίκην, πεσὼν ἐκ θανασίμου τραύματος, ἐν μέσῳ τοῦ θριαμβοῦ του, ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς Νευαρχίδος τοῦ «*Νίκης*».

Τῷ Νέλσονι τούτῳ ἀποδίδονται ἡ παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς ναυτικοῖς καθιερωμένη πολεμικὴ παρακέλευσις ἐν καιρῷ μάχης, ἡ καὶ ἐπιγραφομένη συνεχῶς ἐν τοῖς πλοίοις των: «*Ἡ Ἀγγλία προσδοκᾷ ὅτι ἕκαστος ἡμῶν θά ἐπιτελέσῃ σήμερον τὸ καθήκον του*».

Ἐκ τῶν πολλῶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γεφυρῶν ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ κυκλώπειος σιδηρᾶ, ἡ τοῦ Βατερλώ λεγομένη. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς εἰσιν ἐστρωμένοι παραλλήλως πολ-

λαὶ σιδηροδρομικαὶ τροχαί, καὶ ἱκαναὶ συνολκαὶ διέρχονται ταυτοχρόνως ἐπ' αὐτῆς.

Ἐπὶ τοῦ κεχωρισμένου δὲ κατὰ τὴν πλευρὰν τμήματος τῶν πεζῶν ἀενάως διαβαίνουσιν οἱ τροχάδην βαδίζοντες κάτοικοι, ἀπερχόμενοι εἰς τὰς ὑποθέσεις των, διότι ἡ γέφυρα αὕτη, κειμένη ἐν κεντρικῇ θέσει καὶ καταλήγουσα εἰς τὸ Charing Cross, ἀπαρτίζει σπουδαίαν συγκοινωνία· ἀρτηρίαν.

Μεγαλοπρεπεῖς καὶ πολυδάπανοι οἰκοδομαὶ ἴδρυνται ἐν τῇ ὀλίγῃ πόλει ταύτῃ, ὧν περιφανῆ κατέχουσι θέσιν αἱ ἐπὶ τῆς ἀντιπέραν ὄχθης τοῦ Ταμέσεως ἐγειρόμεναι τῶν δύο Βουλευτηρίων, τοῦ τῶν Λόρδων καὶ τοῦ τῶν Κοινοτήτων, ὡς καὶ μεταξὺ τῶν πολλῶν θεάτρων τὸ Κόβεν Γκάρδεν.

Ἀπειροὶ σιδηροδρόμων γραμμαὶ διασχίζουσι τὴν ἀχανῆ ταύτην μητρόπολιν κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις· νυκθημερὸν δ' ἀκούονται οἱ ὀξεῖς συριγμοὶ καὶ οἱ θαρεῖς ἤχοι τῶν ἀπαύστως διαβαινουσῶν συνολκῶν. Ποῦ μὲν αἴφνης ἐν εἶδει τυφῶνος διέρχεται αὕτη ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν σου ἐπὶ τῆς ἀνὰ τὴν ὁδὸν ἐξευγμένης γεφύρας, ποῦ δὲ ὑπὸ τοὺς πόδας σου, συναντῶμένη μετ' ἄλλων ἐκ παντοίων σημείων προσερχομένων.

Ἡ πόλις αὕτη εἶναι ὄντως ἀπέραντος, περιλαμβάνουσα, ὡς λέγεται, περὶ τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια ψυχῶν, μεταξὺ τῶν ὀπίσθων ἀπαντῶνται τὰ δύο ἐξώτατα ἄκρα τῆς ἀνθρωπίνου ὑπάρξεως, τουτέστιν ἡ μέγρο κόρου καὶ ἀηδίας τοῦ βίου ἀφθονία, μετὰ τῆς ἀπολύτου πενίας καὶ ὀλοσχεροῦς ἀπορίας.

Αἱ ὁδοὶ τῆς πρωτεύουσῆς γενικῶς εἰσιν εὐρεῖαι καὶ καλῶς συντετηρημέναι, ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἐπίσης καὶ πολλαὶ τῶν κεντρικῶν στεναὶ καὶ δύσβατοι. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὸν περιηγούμενον ξένον, τὸν μὴ βαδίζοντα προσεκτικῶς καὶ στερεῶς διὰ μέσου τῶν μεγάλων τῆς ἐργασίας κέντρων, διότι κινδυνεύει πολλάκις ν' ἀνατραπῆ παρὰ τοῦ

γοργώς βαινόντος ἀκάμπτου Ἀγγλου, τοῦ μηδεμίαν παρόχοντος προσοχὴν τῷ θεωμένῳ διαβάτη, ἀλλ' ἐννοοῦντος ν' ἀπέλθῃ τὸ ταχύτερον πρὸς τὰς ἀσχολίαις του, ἔστω καὶ ὑπερπηδῶντος ἢ ἀνατρέποντος πάντα τὰ τυχὸν ἐμπόδια, ὅπως μὴ παραβῇ τὸ λίαν πρακτικὸν ἐθνικὸν του λόγιον: « Time is money ». Ἐν ταῖς διασταυρώσεσι τῶν μεγάλων ὁδῶν οἱ ἀστυφύλακες εἰσιν ὑποχρεωμένοι ν' ἀναστέλλωσιν ἀλληλοδιαδόχως πότε μὲν τὸ ρεῦμα τῶν πεζῶν πρὸς διέλευσιν τῶν ὀχημάτων, πότε δὲ τούτων πρὸς διάβασιν τῶν πρῶτων. Ἀκατάκυστος καὶ συνεχῆς βασιλεύει κίνησις ἐν τῇ Βαβυλωνί ταύτῃ τῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων. Ἐν τούτοις ὅμως, μ' ὄλην τὴν θρυλλομένην τῶν Ἀγγλῶν ἀκρίθειαν, ἔναι τῆς πρωτεύουσης τῶν ὁδοῦ δὲν φέρουσι δεόντως τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ὀνομάτων τῶν, ἐξ οὗ ὁ ξένος εὐρίσκεται λίαν περιπεπλεγμένος.

Τὸ Νεκροταφεῖον τοῦ Λονδίνου, ἢ ἡ Νεκρόπολις, ὅπως αὐτοὶ τὴν ἀποκαλοῦσι, κεῖται πρὸς νότον εἰς μιᾶς ὥρας διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπόστασιν, ἀλλ' ἡ Ἑταιρία τῶν Νεκροπομπῶν ἀναδέχεται πάσαις τὰς μερίμνας τῶν διατυπώσεων καὶ τῆς ἐκφοράς, ἀρκεῖ μόνον νὰ πληρώνωσι καλῶς οἱ ἑκάστωτε πενθοῦντες.

Μεταξὺ τῶν ἀνεπίθμων ἀγγλικῶν ἐταιριῶν ὑπάρχει ἐπίσης καὶ ἡ ἀρκούντως παράδοξος τῶν Καθαριστῶν Ὑποδημάτων, διασπείρουσα ἀνά τὴν πόλιν τὰ στίφη τῶν ἐρυθροῦν φερόντων ἐπενδύτην καὶ πιλίσκου ὑπαλλήλων της. Τὰ δὲ γράφει τῶν κατὰ τὸ πλεῖστον μετοχικῶν ἐκείσε ἐφημερίδων ὁμοιάζουσι μᾶλλον πρὸς μεγάλα Τραπεζικὰ καταστήματα, ἕνεκα τῆς πολυτελοῦς διακοσμῆσεως, καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐπικρατούσης κινήσεως.

Παρὰ ταῖς ποικίλαις δὲ στολαῖς, ταῖς ἐν αὐτῇ ἀπαντωμέναις, τὰ μάλα ἐξάλλος εἶναι ἢ τῶν μαθητῶν τοῦ Λυκείου «Blue Goat

School», οἵτινες, κατὰ τὸν κανονισμὸν αὐτοῦ, εἰσιν ὑποχρεωμένοι νὰ ἔχωσι πανταχοῦ καὶ πάντοτε τὴν κεφαλὴν ἀσκεπῆ, ἐν κλίματι οἷον τὸ τοῦ Λονδίνου, κιτρίνους περικημίδας, καὶ μέχρι τῶν γονάτων βραχεῖαις περισκελίδας, κυκνοῦν δὲ ποδήρη καὶ παχὺν ἐπενδύτην, διὰ κιτρίνου ζωστήρος ἐκ δέρματος περὶ τὴν ὄσφιν συσφιγγομένου. Τὴν στολὴν δὲ ταύτην φέρουσι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐν αὐτῷ σπουδῶν τῶν, καὶ εἶναι ἡ αὐτὴ κατὰ τὸ θερὸς καὶ τὸν ἀγγλικὸν χειμῶνα.

Α.

Τὸ Λονδίνον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι ὀμιχλώδες, καὶ βραχὴ νέφη κατακαλύπτουσι τὸν οὐρανὸν αὐτοῦ. Ἡ τοιαύτη δὲ σκυθρωπὴ ἀτμοσφαῖρα, ἐπιφορτιζομένη διὰ τοῦ ἐκ τῶν πολλῶν ἐργοστασίων, μηχανῶν καὶ οἰκιῶν ἐξερευγομένου καπνοῦ τῶν γαιανθράκων, καθιστᾷ ἀφόρητον τὴν δικυμὸν τοῦ ἐν τοῖς γλυκυτάτοις τῆς μεσημβρίας κλίμασι καὶ τῷ αἰθρίῳ οὐρανῷ εἰθισμένου κατοίκου. Προῖκν τινὰ εἶδομεν κατὰ τύχην τὸν ἥλιον τοῦ Λονδίνου, ἀλλ' ὅποιον ἥλιον, πρὸς θεοῦ! Ἡ σελήνη τῶν μερῶν μας εἶναι ἀσυγκρίτως πολὺ φαεινότερα τοῦ Φοίβου, τοῦ ἐν τῇ Βρεταννικῇ πρωτεύουσῃ κάποτε φαινομένου διὰ μέσου τῶν καπνῶν καὶ τῆς οὐχίλης. Πολλὰκι δὲ συμβαίνει κατὰ τὴν βραχεῖαν ταύτην καὶ ἀμφίβολον ἐμφάνισιν τοῦ θολοῦ τῆς λονδινεῖου ἡμέρας ἄστρου νὰ ἐξοκολοθῇ ἡ λεπτὴ βροχὴ, τὴν ὅποιαν ὁ εἰθισμένος ἰθαγενὴς οὐδαμῶς λαμβάνει ὑπ' ὄψιν, ἀλλ' ἴσταται ἀπαθῶς συνδιελεγόμενος καὶ τὸ ἱστορικὸν ἀλεξίβροχον, τὸ μέρος ἀναπόσπαστον τοῦ ἀτόμου του ἀπαρτίζον, κρατῶν κεκλεισμένον, ἕως οὗ ἀρζῶνται οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενοι, καὶ τότε μόνις ἐννοεῖ ὅτι βρέχει, καὶ ἀρχίζει διὰ τῶν κωνικῶν καὶ οἰονεῖ στρατιωτικῶν κινήσεων ν' ἀνοίγῃ τὸ φίλον ἐκείνο ὄργανόν του.

Ἐν τῇ ἀτέρμονι ταύτῃ πόλει πλεῖστα

ὑπάρχουσι τ' ἀξιοθέατα, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ ἐυλογημένου αὐτῆς κλίματος καὶ τοῦ μολυβδίνου οὐρανοῦ της, τοσαύτην ἡσθάνημεν καταλαμβάνουσαν ἡμᾶς μελαγχολίαν, ὥστε σπουδαίως ἐφοβήθημεν μὴ πάθωμεν τὸ παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς συνηθέστατον νόσημα τῆς σπληνός, καὶ ἐκρίναμεν φρόνιμον ν' ἀναχωρήσωμεν αὐτόθεν τὸ ταχύτερον, προτιμῶντες νὰ θεωρηθῶμεν βέβηλοι μᾶλλον καὶ ἀπειρόκαλοι, ἢ νὰ προικισθῶμεν καὶ διὰ νέου νοσήματος, καὶ τούτου ἀγγλικῶ.

Ὅποιον διαφορὰ μεταξὺ τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσης καὶ ταύτης! Ἐκεῖ μὲν ὁ ξένος διατελεῖ πράγματι φιλοξενούμενος, περιποιούμενος, καὶ τὰ μέγιστα βοηθούμενος καὶ καθοδηγούμενος ὑπὸ τῶν ἡμέρων, προστηνῶν καὶ ὀμιλητικῶν παρισινῶν. Ἐν δὲ τῷ Λονδίῳ αἰσθάνεται, καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν, τὴν ἀποξένωσιν τοῦ μηδενὸς λαμβάνοντος τὸν κόπον νὰ μεριμνήσῃ, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, περὶ αὐτοῦ, μόνις δὲ καὶ ἀτελῶς καταξιοῦντες ν' ἀπαντήσωσιν εἰς τὰς ἐξ ἀνάγκης αἰτουμένας πληροφορίας. Ὑπάρχει μεγίστη διαφορὰ χαρακτῆρος, ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς κλιματικῆς ἐπηρείας προερχομένη, τὰ μέγιστα διαστέλλουσα τὰ δύο ταῦτα γείτονα ἔθνη, ἐξ ὧν οἱ μὲν χαρίεντες Γάλλοι εἰσὶ τοῖς πᾶσι προσφιλεῖς, οἱ δὲ δυσπρόσιτοι Ἀγγλοὶ ἐκέρδησαν τὰς πρόσωπιμάς τῶν ἐγώστων καὶ ἰδιοτρόπων. Μικρὰν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου τῶν Βρεταννῶν χαρακτῆρος ποιούσιν ἐξίρησιν οἱ ναυτιλλόμενοι, οἵτινες, ἕνεκα τοῦ ἐπαγγέλματός τῶν συγχρωτιζόμενοι μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἀποκτώσι μᾶλλον κοινωνικοῦ καὶ μειλιχίου τρόπου, καὶ ἀποβάλλουσι μέρος τῆς φύσει καὶ ἔξει τραχεῖας ἐπιδερμίδος τῶν.

Ἐκτὸς τῆς Ἰρλανδίας, οὔσης καθολικιστάτης, ἢ ἐν τῇ λοιπῇ Ἀγγλίᾳ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἶναι ἡ Δικυμάρτουμένη, οὐχὶ ὅμως ἀπυθεῖαις ἢ τῆς τοῦ Μαρτίνου Λουθήρου Δικυμάρτουμένης, ἀλλ' ἡ μικρὸν ταύτης

παρλλαγεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Γάλλου Ἰωάννου Καλβίνου, τοῦ ἐπωνομασθέντος Πάπα τῆς Γενεύης, διαδοθεῖσα τῷ 1533. Αἱ μεταξὺ ὅμως ἀμφοτέρων τούτων ἐνυπάρχουσαι ἐλάχισται διαφοραὶ ἐξελείφονται ὁσημέραι, καὶ πολλαχοῦ ὑφίστανται συνηωμένοι ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς *Μεταγγελικῆς Εκκλησίας*. Ἡ καθόλου Δικυμάρτουμένης ὑποδιηρέθη κατόπιν εἰς πολυαριθμούς αἰρέσεις, ὡς τῶν πρεσβυτεριανῶν, μεθωδιστῶν, ἀναβαπτιστῶν καὶ ἄλλων πολυωνύμων, αἵτινες συνυπάρχουσι καὶ λειτουργοῦσιν ἐν πληρεστάτῃ πρὸς ἀλλήλας ἁρμονίᾳ.

Ἡ Ρωμικὴ ὅμως Ἐθρὰ οὐδέποτε ἐπελάθετο τῆς δικυμάρτουμένης τῶν χειρῶν αὐτῆς λείας, καὶ ἀόκνως ἐργάζεται ἐν Ἀγγλίᾳ, διὰ τῶν ποικίλων καὶ δελεαστικῶν πλεκτανῶν της, πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ ἀπολεσθέντος τούτου χρυσομάλλου ποιμνίου. Φαίνεται δ' ὅτι ἡ σπείρα τῶν ἐπιδεδξιῶν αὐτῆς θηρευτῶν δὲν μοχθεῖ ὅλως εἰς μάτην, διότι κατῶρθωσεν ἤδη νὰ σκηνεύτῃ ἐνίοις τῶν ὀλίγων πατρικίων ἐν τῷ κινδυνώδει δικτύῳ τοῦ καθολικισμοῦ, καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ τοῦ Κράτους Ἐκκλησίᾳ ἤρχισαν δυστυχῶς ἀναρχινόμεναι μεγάλαί τάσεις πρὸς ἀπομίμησιν τῶν ρωμικῶν ἱεροτελεστειῶν.

Ἐν τοῖς κυριωτέροις ἐμπορικῶς κέντροις, ἔθνα ὑπάρχουσιν ἐγκατεστημένοι Ἕλληνας καὶ παροικίαι, ἴδρυνται ἐθνικοὶ νόμοι, ὡς ἐν Λονδίῳ, Λιβερπούλῃ, Μανχεστρίᾳ καὶ ἄλλοις. Ἀλλ' ἰδίως ἀξιωμακτικῶς εἶναι ἡ ἐν Βριστόλῃ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἢ δι' ἐράνων τῶν ὁμοεθνῶν ἀνεγερθεῖσα τῇ ἀκμαίῳ ἐπιμελείᾳ καὶ ἐνθέρμῳ ζήλῳ τοῦ Ἀγγλοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Κάθερλυ, τοῦ ἀσπασθέντος τὰ τῆς ὀρθοδοξίας δόγματα, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχου εἰς Πρωτοπρεσβύτερον τοῦ Θρόνου προχειρισθέντος.

Ἀναχωρήσαντες ἐξ Ἀγγλίας ἐλάβομεν τὴν αὐτὴν ὡς καὶ κατὰ τὴν ἄνοδον ἡμῶν

διεύθυνσιν· μετὰ εὐχάριστον δὲ κατὰ πάν-
τα πλοῦν ἀφίχθημεν πρὸς τῆς ἀλβίας γῆς
τοῦ χρυσορράδου Νείλου κατὰ τὴν 18 Ὀ-
κτωβρίου ἔ. ν. περὶ λύχνων ἀράς. Ἀλλὰ,
διὰ τὸ κινδυνῶδες τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος
τῆς τοῦ Μεγάλου Μακεδόνας πόλεως, ἠναγ-
κάσθημεν νὰ διανυκτερεύσωμεν λοξοδρο-
μοῦντες ἐξώθεν, ἕως οὗ ἀνατειλάσῃ τῆς ἡ-
μέρας καὶ ἐλθόντος τοῦ ἀπαραιτήτου πρω-
ράτου, ἠδυνήθημεν μετ' ἀράτου χαρᾶς νὰ
πατήσωμεν καὶ αὖθις τὸ φιλόξενον ἔδαφος
τῆς θετῆς ἡμῶν ταύτης πατρίδος.

Ἐκ τῆς παροδικῆς καὶ ἀτελοῦς περιηγή-
σεως ἡμῶν, καὶ ἐξ ὧσων εἶδόμεν καὶ ἠκού-
σαμεν παρὰ τοῖς μακαρονογράφοις Ἴταλοῖς,
τοῖς ὀσπριογράφοις Γάλλοις καὶ τοῖς πατα-
τογράφοις Ἀγγλοῖς, ἐξήξαμεν τὸ συμπέρα-
σμα ὅτι ἡμεῖς οἱ παστογράφοι Ἕλληνες δὲν
εἴμεθα οἱ χεῖρονες κατὰ πάντα. Ἐπειδὴ
καὶ σχολαστικοὶ τινες τῆς Δύσεως ἔρχονται
εἰς τὰς χώρας μας πλήρεις τὴν κεφαλήν
καπνῶν ἀπειρίας καὶ δοκησιοφίας, διερχό-
μενοι δὲ ἀδρόχοι, ποσὶν ἐν μέσῳ τῶν κοι-
νωνιῶν μας, γράφουσι καὶ δημοσιεύουσι
κατόπιν κρίσεις καὶ σχόλια περὶ τοῦ δυ-
στήνου ἡμῶν ἔθνους ὅλως ἀνυπάρκτους καὶ
φκντασιώδεις, δὲν ἔπεται ἐκ τούτων ὅτι
εἴμεθα ἄξιοι ἀγχόνης ὡς ἀνεπίδεκτοι μορ-
φώσεως, μὴ κατορθώσαντες νὰ συνταυτι-
σθῶμεν μετ' αὐτῶν καὶ ἀπομιμηθῶμεν τὸν
πολιτισμὸν των, ἀφοῦ καὶ μόλις πρὸς τινων
ἐτῶν ἀνεκύψαμεν ἀπὸ πολυχρονίου ξενικῆς
δουλείας, ἐνῶ αὐτοὶ χρονολογοῦσι κατ' αἰῶ-
νας τὴν ὅπως δῆποτε ἐν εὐνομίᾳ καὶ αὐτο-
διοικήσει ἐθνικὴν ὑπαρξίν των. Ἄς μᾶς ἀ-
φῶσι μᾶλλον ἡσύχους νὰ μορφωθῶμεν ἐν
τῷ ἰδίῳ ἡμῶν χαρακτῆρι καὶ πνεύματι, καὶ
ἀντὶ νὰ διδάσκωσιν ἡμᾶς, ἃς μεριμνήσωσιν
οἱ σοφοὶ ἐκεῖνοι τῶν ἡμετέρων παρχπτω-
μάτων σχολιασταὶ νὰ διορθώσωσι μᾶλλον
τὰ περ' αὐτοῖς πολλαπλᾶ κοινωνικὰ κα-
κά, βλέποντες τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ

δοκόν, καὶ μὴ φροντίζοντας τοσοῦτω δῆσυχό-
λως ν' ἀποσύρωσι τὸ ἐν τῷ τοῦ ἀδελφοῦ
των ὑπάρχον κάρφος.

Τ Ε Λ Ο Σ.

F. du BOISGOREY.

ΤΟ ΑΡΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

Ἰπὸ Γ. Μ. Κ.

(Συνέχεια, ἴδε προηγ. φυλλ.)

— Ὁ ὠραῖος ἐκεῖνος κύριος ἠδύνατο νὰ
δώσῃ μνημάτια εἰς κακοποιὸν ἐξ ἐπαγγέλ-
ματος, διεστεινέτο. Δὲν ἐπροτίθετο ποσῶς νὰ
φυτεύσῃ σφαίραν ἐν τῷ κρνίῳ του, καὶ διὰ
τοῦτο ἐφρόντισε νὰ κατάρχη τὸ ἀνησυχοῦν
αὐτὸν πολύκροτον. Δὲν ἠγνόει ὅτι ὑπῆρχεν
ἐξοδος εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Τάφρου τοῦ Ἀντί-
νου ἐκ τοῦ κάτωθεν αὐτοῦ κειμένου κήπου.
Εἶναι ἰσχυρὸς καὶ εὐκίνητος, ὅθεν κάθεταν
πῆδημα τριάκοντα ποδῶν δὲν τὸν ἐφόβιζε.
Διεκινδύνευσε τὸ πᾶν ὑπὲρ τοῦ πάντος, καὶ
ἐπέτυχε διὰ τινων μόνον συνθλάσεων. Ἀλλ'
ἀπατᾶται νομίζων ὅτι θὰ μᾶς διαφύγῃ. Πᾶ-
σα ἡ ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας σπεῖρα τὸν ἰχνηλα-
τεῖ, καὶ θὰ τὸν ἐκπνεύρωμεν. Πρὸς τοῦτο δὲ
ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν, ἵνα καθησυχάσω
τὸν Διευθυντὴν, ἀπειλοῦντά μοι οὐδὲν ἔλατ-
τον, ἢ διὰ τῆς ἀποπομπῆς μου.

Πρὸς δὲ τὰς ἐρωτήσεις τοῦ κ. Μωγάρ, ἐ-
ξετάζοντος τί ὁ φυγὰς ἀπέγεινεν, ἀπάντη-
σεν ὡς τὸν στρατηγόν, τὸν μὴ προτιθέμενον
ν' ἀνακοινώσῃ τὰ στρατηγικὰ σχέδιά του
πρὸς σύμμαχον τοῦ ἐχθροῦ.

Ἰπετίθετο ὅτι ὁ κατηγορούμενος προσε-
πάθησε νὰ φθάσῃ εἰς τὰ σύνορα, ἀλλὰ τοῦ
τηλεγράφου γνωστοποιήσαντος ἀμέσως αὐ-
τὸν πανταχόσε, ἦν βεβαία ἡ σύλληψις του,
δι' ὁποίας δῆποτε ὁδοῦ καὶ ἀν διηυθύνετο.
Ἐγίνωσκον ὅτι μετὰ τὴν κατάπτωσιν του

μετέβη ἐφ' ἀμάξης, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν,
εἰς τὸ ἐν ὁδῷ Ρώμης αἰκημά του, ὅτι ἐκεῖ ἠλ-
λαζεν ἐνδυμασίαν, καὶ ἔπειτα ἀνεχώρησε με-
τὰ σπουδῆς, μὴ ἐπιλησθεῖς οὐχ ἦττον νὰ συμ-
παραλάβῃ πάσας τὰς ἐν τῷ γραφείῳ του ἐγ-
κελεισμένας ἀξίας.

Ταῦτά εἰσι πάντα ὅσα ὁ κόμης ἠδυνήθη
ν' ἀποσπάσῃ ἐκ τοῦ ἐξηρηθισμένου δημοσίου
λειτουργοῦ, περὶ δὲ τῆς πιθανῆς πορείας, ἦν
ἡ ὑπόθεσις δυνατὸν νὰ ἐλάβανεν, οὐδὲ λέξιν.
Ἡ γενικὴ Διεύθυνσις ἐπεφυλάσσετο νὰ ἐνερ-
γήσῃ κατὰ τὸ δοκοῦν, ἀφοῦ ἐτίθη ὑπὸ τὴν
κατοχὴν τῆς τὸν Λουδοβικὸν Βαλλουρῆν.
Ἦρνεῖτο ν' ἀναδεχθῆ ὑποχρέωσιν τινα, ἀλλ'
οὔτε κἂν νὰ παρεμποδίσῃ τὰς ἀθυροστομίας
τῶν ὑπαλλήλων τῆς.

Ἡ συνδιάλεξις αὕτη κατέστησεν ἔξω φρε-
νῶν τὸν κ. Μωγάρ. Μετὰ τὸ ἀπαίσιον συμ-
βεβηκὸς τῆς πρωίας, τῷ ὑπελείπετο ἔτι ἡ
παρηγορία ὅτι ἤθελε διαφυλαχθῆ ἐκ τοῦ
μειζονος τῶν δυστυχημάτων, ἐκεῖνου του-
τέστι τοῦ νὰ ἴδῃ τὴν θυγατέρα του κατα-
δικαζομένην νὰ φέρῃ τ' ὄνομα ἀνδρὸς στιγ-
ματισθέντος ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης, ἢ τοῦλά-
χιστον ἀπολέσαντος τὴν ὑπόληψίν του. Ἦδη
δὲ οὐδὲν τῷ ἐναπέμενεν, ἢ ἡ θλίψις ὅτι διέρ-
ρηξε τὴν καρδίαν τῆς δυστήνου ἀθώας νεά-
νιδος, καὶ αἱ ἀγωνίαι τῆς ἐνεστώσης ἀβε-
βαιότητος, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι τὸ αἶσχος καὶ
ὁ ἀνεξάλειπτος ρῦπος.

Καὶ αὖθις ἐσκέφθη ν' ἀνατινάξῃ τὸν ἐγ-
κέφαλόν του, ὅπως λυτρωθῆ τοιαύτης φρι-
κώδους θέσεως· ἀλλ' ὁ θάνατός του ὁποῖόν
τινα βίον ἤθελε καταλίπει τῇ Μαγδαληνῇ;
Μόνον αὐτὸν εἶχεν ἐν τῷ κόσμῳ, καθότι
μόλις εἶχε γνωρίσει τὴν μητέρα τῆς. Πρὸς
τίνα λοιπὸν ἤθελεν ἀναθέσει τὴν φροντίδα
ἐπαγρυπνήσεως κόρης ἀπολεσάσης τὸ πᾶν,
σὺν τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ πατρὸς τῆς;

Αὐτὸς ἦν ὅστις τὴν ἔρριψε πρὸς τὸν Ἐ-
στελάν ἐκεῖνον, ὃν ἐλάχιστον ἐγνώρισε, καὶ
τὸν ὁποῖον δὲν ἦν ἐτι βεβαία ὅτι ἤρατο. Ὁ-
φείλο, χάριν ταύτης, νὰ ἐπκνορθώσῃ τὴν

ἀφροσύνην του θυσιάζων τὴν ὑπερηφάνειάν
του καὶ πειθόμενος νὰ ζήτησῃ, ὅπως τὴν ὑπο-
στηρίξῃ ἐν ταῖς ἀναμενομέναις δοκιμασίαις.

Ὁ κόμης ἀνελογίσθη πάντα ταῦτα, καὶ
κατῶρθωσε ν' ἀποδιώξῃ τὰς περὶ αὐτοκτο-
νίας παρενοχλοῦσας αὐτὸν ἰδέας. Ἐνόησεν
ὅτι, ἐνῶ ἡ Μαγδαληνὴ ὑφίστατο ἀρρήτους
βρασάνους, δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐγ-
καταλίπη, καὶ ἐπανελθὼν παρ' αὐτῇ ἀπέ-
μαξε τὰ δάκρυά τῆς, ἔσχε δὲ τὸ θάρρος νὰ
τὴν παρηγορήσῃ καὶ νὰ τῇ καλήσῃ περὶ ἐλ-
πίδος, ἐνῶ αὐτὸς οὔτος ἐπ' οὐδενὸς ἠλπίζε.

Διῆλθε τὴν νύκτα παρὰ τὴν κλίνην, ἐφ'
ῆς αὕτη ὠδύρετο, (τὴν νύκτα ἐκεῖνην, ῆς
τοσοῦτω κακὴν ἐποίησατο χρῆσιν ὁ Βωτροῦ)
καὶ τὴν πρωίαν, ὅτε τὴν εἶδε κάπως ἡσυχω-
τέραν, προσεπάθησε νὰ θίξῃ ζήτημα δυσ-
πρόσιτον, τὸ περὶ τῆς ὑπάρξεως, ἦν ἔμελλον
ἀμφότεροι νὰ διάξωσι.

Μετὰ πολλοὺς ἐνδοιασμοὺς, ἀπεφάσισε νὰ
τὴν παραπέισῃ ὅτι ὁ Λουδοβικὸς Ἐστελάν
ἐταλεύτησε. Δυνατὸν ἦν ν' ἀπέθνησκε πράγ-
ματι συνεπιῆξ τῶν ἐκ τῆς καταπτώσεως του
πληγῶν· ἀν δ' ἐπέξῃ κατόπιν τούτων, ἤθελεν
εἶσθαι καλλίτερον ν' ἀγνοῆ ἢ Μαγδαληνὴ
τὴν τὸν σύζυγόν τῆς ἐπαπειλοῦσαν τρομερὰν
τύχην. Ἰνα δὲ ἀγνοῆσῃ τοῦτο διὰ παντός,
ὁ κ. Μωγάρ ἔλαβε πάραυτα ριζικὰ μέτρα.

Ἰσκέπτετο ὅτι οἱ ὑπηρεταὶ του ἤθελον
ταχέως πληροφορηθῆ τὰ διατρέξαντα. Συ-
νήθροισεν ὅθεν αὐτοὺς, ὅπως τοῖς ἀναγγείλῃ
ὅτι ἂν τις ἤθελεν ἀναφέρει λέξιν ἐνώπιον
τῆς θυγατρὸς του περὶ τοῦ συμβάντος, αὐ-
θωρεῖ θ' ἀπαπέμπετο· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ οἰκία
του ἦτο ἐκ τῶν περιζητήτων, ἠδύνατο νὰ
ἐλπίζῃ ἐπὶ τῆς σιωπῆς των.

Ὁ μὲν ἠνίσχος, οἱ θεράποντες καὶ ἡ μά-
γειρος δὲν παρουσιάζοντο ποτὲ, ὡς ἐκ τῆς
ὑπηρεσίας των, παρὰ τῇ δεσποινίδι Μωγάρ,
ἡ δὲ θαλαμηπόλος τῆς Ἰουλίᾳ ἦν ἐχέμυθος
καὶ ἀφωσιωμένη.

Ἄλλως τε ἡ ὀδυνηρὰ αὕτη κατάστασις
ἔμελλε μετ' οὐ πολὺ νὰ λάβῃ πέρας.

Ὁ κόμης εἶχεν ἀποφασίσει νὰ συμπαράλαβῃ τὴν Μαγδαληνὴν ἀλλοχόσας, ἅμα ὡς ἤθελεν εἶσθαι ἐν καταστάσει νὰ ταξιδεύσῃ. Ἐσκόπει νὰ ἐξαφκνισθῶσιν ἐπὶ τινὰ ἔτη, καὶ ὑπελόγιζεν ὅτι ἐκείνη δὲν ἤθελεν ἀντιτείνει εἰς τὴν κατεσπευσμένην ταύτην ἀποδημίαν.

Ἡ ἡμέρα πρὸ πολλοῦ ἀνέτειλε, καὶ ὁ Μωγὰρ ἐκάθητο ἐπιπρὸς τὸ προσκεφάλαιον τῆς θυγατρὸς του. Ἐκράτει τὰς χεῖρας τῆς δυστήνου παιδὸς ἐν ταῖς ἰδικαῖς του, καὶ τῇ ἔλεγε :

— Ναι, θὰ φύγωμεν τὴν οἰκίαν ταύτην, ἐν ἧ ὁ Θεὸς σ' ἐπληξεν τοσοῦτω ἀπηνῶς. Ἐ' ἀπέλωμεν μακρὰν... πολὺ μακρὰν... τῶν Παρισίων τούτων, ἃ βδελύσσομαι, ἀφότου τοσοῦτα ὑπέστης ἐν αὐτοῖς...

— Καὶ δὲν θ' ἀποχωρισθῶμεν πώποτε, ἐπιθύρῃσεν ἡ Μαγδαληνή. Ἄν ἤξούρατε πόσον ἐπασχον μὴ δυναμένη πλέον νὰ ζῶ παρ' ὑμῖν. Ἐνῶ ὄφειλον νὰ ἦμαι εὐδαίμων, εἶχον τὸ προκίσημα δυστυχήματος.

— Δικαίᾳ δὲν μοὶ ἐνεπιστεύθη; τοὺς φόβους σου, ἐνόσω ἐπιπρὸς ἦν κενὸς ν' ἀναστῆλῃ τὸ ἀπίσιον αὐτὸ συνοικέσιον; ἐπεφώνησεν ὁ κόμης.

Εἶτα δὲ καταστέλλων τὸ πρὸς αὐτὸν κίνημα τῆς ὀργῆς:

— Ἀρῶμεν τὸ παρελθόν, εἶπε βεβιασμένως. Ἦθελες εὐχρησθηθῆ ἔπιναβλέπουσα τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς σου;

— Τὴν Λουιζιάνην! πῶς, προτίθεσθε νὰ ἐπιστρέψητε!

— Ἰσως. Ἐλησμόνησες τὴν ὥραιον χώραν, ἐν ἧ διήλθες τὴν παιδικὴν σου ἡλικίαν; Ναι, δὲν ἔχει οὕτως; Ἦσαν τόσῳ μικρὰ ὅτε ἀνεχώρησες.

— Ἦμην ἐπταετής, ἀλλ' οὐδὲν ἐλησμόνησα. Ἐρχονται ἡμέραι, καθ' ἃς νομίζω ὅτι βλέπω ἐπιπρὸς τὰς πράσινας βανανέας, τὸν κυανοῦν οὐρανὸν, τὸν μέγαν ποταμὸν, τὸν διαβρέχοντα τὴν κατοικίαν μας... καὶ ὅτι ἀκούω τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς μου.

— Τῆς μητρὸς σου! ὑπετονθόρυσεν ὁ κόμης ταπεινῶν τὴν κεφαλήν.

— Ἦν τοσοῦτω γλυκεῖα ἡ φωνὴ τῆς... οἱ μεγάλοι μέλανες ὀφθαλμοὶ τῆς ἦσαν μεστοὶ τοσαύτης τρυφερότητος! Ἐνθυμείσθε τὴν ἐσπέρην ἐκείνην, καθ' ἣν τὴν ἀπολέσαμεν; Τὸ ἐπ' ἐμοὶ, τὴν ἐνθυμούμαι ὡς εἰ ἦτο μάλις χθές. Ἦτο ἐπιθάνικτος... καὶ λαβοῦσά με ἐπὶ τῶν βραχιόνων τῆς σὰς εἶπεν: Ἄγαπάτέ την, ὡς ἐγὼ τὴν ἠγάπων.

— Μαγδαληνή! εἶπεν ὁ Μωγὰρ προφανῶς ὠχρῶν.

— Σύγγνωτέ μοι... Ὄρειλον νὰ σκερθῶ ὅτι ἀνεθυμίζω ὑμῖν ἀλγεινὴν θλίψιν. Συχωρήσατέ με λαλοῦσαν πρὸς ὑμᾶς περὶ τῆς μητρὸς μου... πρὸς ὑμᾶς, ὅστις οὐδέποτε μοὶ ἀνεφέρατε περὶ αὐτῆς.

— Ναι, μ' ἐπλήγωσας... Ὄ! σοὶ συγχωρῶ... Ἐγὼ πταίω. Ἄνελογίσθην τὴν Λουιζιάνην, διότι ἔχω ἐκεῖ πάντοτε συμφέροντα... ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ παραιτηθῶ τῆς ιδέας ταύτης... ἡ θαλασσοπορία ἤθελεν εἶσθαι λίαν κοπιώδης διὰ σέ. Ἐὰ μεταβῶμεν εἰς Σκωτίαν... εἰς Σουηδίαν... ὅπου καὶ ἂν θελήσης. Καὶ θ' ἀναχωρήσωμεν μετὰ τινος ἡμέρας... αὐριον μάλιστα, ἂν δὲν εἶχον νὰ κανονίσω λογαριασμούς τινας μετὰ τοῦ Προυνεβῶ.

— Αὐριον! ἐπανέλαβεν θλιβερῶς ἡ Μαγδαληνή. Οἴμοι! εἶναι ἀδύνατον. Ἄν δὲν ἦσθε ἐδῶ, τίς θέλει συνοδεύσει τὴν ἐκφορὰν ἐκείνου, οὐ τὸν θάνατον θρηνοῦμεν;

Ὁ ἀπροσδόκητος οὗτος ὑπαιτιγμὸς περὶ τῆς κηδείας ἀνδρός, ὅστις πιθανὸν δὲν ἀπέθανεν, ἐπροξένησε φοικίαισιν τῷ Μωγὰρ. Ἄνεκάλεσεν εἰς τὴν μνήμην του τὰς δυσχερεῖς τῆς θέσεως, καὶ ἠσθάνετο ὅτι συνεχῶς ἤθελε προσκρούει ἐπὶ σκοπέλων τοῦ εἶδους τούτου. Ἄλλ' εἶχε λάβει τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἀπηλλάγη τῆς δυσκολίας ἀπαντῶν δι' ὑπεκφυγῆς.

— Σὲ καθικετεύω, φιλάτη μου κόρη,

εἶπε μετὰ συγκινήσεως, ἀπόφρυγε τὴν προσήλωσιν τοῦ πνεύματός σου ἐπὶ πενθίμων σκέψεων. Ἀρκούντως ὑποφέρει, ὅθεν μὴ ἐπιμένῃς νὰ χειροτερεύῃς τὴν πάθησίν σου, μεριμῶσα περὶ τῶν συνεπειῶν φρικώδους γεγονότος. Ἡ θλιβερὰ φροντίς, περὶ ἧς λαλεῖς, ἐμὲ καὶ μόνον ἀφορᾷ, δὲν θέλω δὲ τὴν παραλείψει. Σκέφθητι ἀποκλειστικῶς περὶ τῆς προσεχοῦς ἡμῶν ἀναχωρήσεως, διότι συντόμως θὰ τελειώσω μετὰ τοῦ συμβολαιογράφου μου, οἱ δὲ πρὸς τὴν ἐξαδέλφην μου Πουὺγκαρὸ ἀποχειρετισμοὶ δὲν θὰ μοὶ καταναλώσωσι μακρὸν χρόνον. Αὕτη εἶναι ἡ μόνη συγγενῆς μου, καὶ οὐδεὶς ἕτερος μοὶ μένει στενὸς φίλος, ἐκτὸς τοῦ ἀγριανθρώπου ἐκείνου Σουκαρριέρ, ὅστις δὲν κατηξίωσε νὰ διαταραχθῇ, μολοντί τὸν προσεκάλεσα. Ἐὰ τῷ γράψω τί φρονῶ περὶ τῆς τοιαύτης συμπεριφορᾶς του. Ὅσον δὲ διὰ τὸν κακὸν ἐκείνον Γούην...

— Αὐτὸς ἦλθεν, ἐπιθύρῃσεν ἡ Μαγδαληνή.

— Ὄ! οὐδεμίαν τῷ ὀφείλω εὐγνωμοσύνην, καὶ ἂν συνήντων τὸν θεῖόν του, θὰ τῷ ἔλεγον...

Ὁ κ. Μωγὰρ δὲν συνεπλήρωσε τὴν φράσιν του ταύτην, ἥτις, κατὰ τὰ φαινόμενα, ἔμελλε νὰ λήξῃ εἰς σφοδρὰν κατάκρισιν περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ Βωτροῦ. Ἄνεμνήσθη πάραυτα ὅτι εἶχεν ἀποθαρρύνει τὸν ἀγαθὸν τοῦτον νέον, καὶ ἀνελογίζετο μετὰ πικρίας ὅτι ἤθελε πράξει πολὺ καλλίτερον δίδων αὐτῷ τὴν θυγατέρα του, ἢ ρίπτων ταύτην ἐν ταῖς ἀγκάλας ξένου.

— Ἄκουσε, Μαγδαληνή, ἐπανέλαβεν ἐπιθυμῶ ἵνα εἰς τὸ ἐξῆς ζῶμεν ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου. Ἐγὼ μὲν σ' ἐξώθησα πρὸς τὸ συνοικέσιον τοῦτο, τὸ ἐπενεγκὸν τὴν δυστυχίαν σου, ἀλλὰ δὲν θὰ σοὶ δώσω πλέον συμβουλάς. Ἐὰ ἦσαι ὀλοσχερῶς ἐλευθέρη νὰ ἐκλέξῃς τὸν ἀρεσκοντά σοι, καὶ ἂν προτιμᾷς νὰ διαμείνῃς χήρα, δὲν θ' ἀποχωρισθῶμεν πώποτε. Μὴ ἀφεθῆς ὅμως νὰ σὲ κατα-

λάβῃ ἡ ἀπελπισία. Ἄντενέργησέ κατὰ τῆς θλίψεως. Σκέφθητι ὅτι δὲν εἶσαι εἰσέτι εἰκοσαετής, καὶ ὅτι τὸ μέλλον σοὶ ἀνήκει. Δὲν εἶμαι πλέον νέος, ἀλλ' ἐλπίζω ν' ἀνθέξω ἐπιμακρότερον, καὶ ἐνόσω ζῶ...

Εἶτα διακοπτόμενος αἴφνης :

— Τί τρέχει, Ἰουλιέττα, ἠρώτησε τὴν ἡμέρα διανοίγουσαν τὴν θύραν θαλαμηπόλου.

— Φέρω ἐν ἐπισκεπτήριον πρὸς τὸν κύριον. Ὁ Ἰωάννης εἶπεν ὅτι ὁ κ. κόμης δὲν ἐδέχετο, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον ἐπέμεινε τόσον πολὺ...

— Ὁ Σουκαρριέρ! ἀνεφώνησεν ὁ κ. Μωγὰρ, ἅμα ἔριψε τὰ βλέμματα ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς θεραπαινίδος παρουσιαζομένου τετραγώνου χάρτου. Εἰσαχθεὶς τὸν εἰς τὸ σπουδαστήριόν μου, καὶ εἶπέ τῷ ὅτι ἀμέσως φθάνω.

— Ὁ Σουκαρριέρ! ἐπανέλαβεν ὅτε εὐρέθη μόνος μετὰ τῆς Μαγδαληνῆς. Φθάνει ἐγκαίρως ὅπως τῷ ἀναφέρω περὶ τῆς πράξεώς σου... καὶ θὰ τὸν ὑποδεθῶ ὅπως τῷ ἀνήκει.

Μεῖνε ἡσυχοῦς, καὶ δὲν θὰ διχοκρήσῃ ἐπὶ πολὺ. Ἐὰ μ' ἐπανίδῃς ἐντὸς ὀλίγου, ἀλλ' ἐνόσω νὰ σ' εὖρω ἐξηγερούμενην καὶ ἐνδεδυμένην, διότι ἂν διχόμενης οὕτω κληθήρης, θὰ κατακνήσῃς ν' ἀσθενήσης σπουδαίως.

Φίλημα ἐπὶ τοῦ ὠχροῦ μετώπου τῆς Μαγδαληνῆς ἔθετο πέρα; εἰς τὴν συνδιάλεξιν ταύτην, καὶ ὁ κόμης ἐξῆλθε κατεσπευσμένως.

Ἄνυπομόνει νὰ ἴδῃ τὸν ἀρχαῖον φίλον του, πρῶτον μὲν ὅπως τὸν ἐπιπλήξῃ, ἐπίσης δὲ καὶ ὅπως τέλος διαχυθῇ ἵνα λαλήσῃ ἐλευθέρως περὶ τῆς τρομερᾶς θέσεως, ἐφ' ἧς εἰς οὐδένα ἐπιπρὸς ἐνεπιστεύθη, οὔτε κὰν εἰς τὴν θυγατέρα του.

Εὔρε τὸν πρῶτον συνταγματάρχην τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ περιβάδην καθήμενον ἐπὶ ἔδρας τοῦ καπνίσματος, συρίζοντα δὲ τὸν ἦχον τῆς Κασκέτας καὶ κρούοντα τὸν χρόνον διὰ τῶν πτερῶν τῶν ὑποδημάτων του.

Ἐφαίνετο ὡν ἐκεῖσε ἐν πλήρει ἀνέσει, ὡς εἰς τὸν ἴδιον οἶκον.

— Ἴδου σύ! εἶπεν ὁ Μωγάρ σταυρῶν τοὺς βραχίονας. Εἶναι εὐτύχημα, τῇ ἀληθείᾳ.

— Καλά! ἐπέφερον ὁ Σουκαρριέρ χωρὶς νὰ διαταραχθῇ, εἶσαι δυσηρεστημένος κατ' ἐμοῦ, διότι ἀπουσίασα τὴν πρώτην ταύτην εἰς τὴν ὀνοματοκλησίαν. Καθὼς βλέπεις, φίλτατέ μοι, δὲν εἶμαι πλέον ὁ ἄνθρωπος τῶν ἑορτῶν, ἐν αἷς δέον νὰ περιβληθῇ τις τὴν μεγάλην στολήν. Συνάδελφος ὑπανδρεῶν τὴν θυγατέρα του καὶ ἔχων τὴν ἀνάγκην ἐμοῦ, μ' εὐρίσκει πάντοτε... Μόνον δὲ διευθετῶ οὕτω τὰ πράγματα, ὥστε νὰ σθιάσω μετὰ τὸν γάμον. Ἐλα τώρα! μὴν ἀρχίσῃς πάλιν νὰ πεισμώνῃς, ὅπως κατὰ τὸν καιρὸν... ὅτε ἐπέβαλλες ποινὰς εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς τῆς ἴλης σου. Ἐναγκαλίστητέ με, Μωγάρ... κατὰ τὸν συρμὸν τῆς Ἀφρικῆς.

Ὁ κόμης δὲν ἀντέστη πρὸς τὴν τοιαύτην πρόσκλησιν τοῦ ἐν ὄπλοις συναδέλφου του. Ἠνέφξε τοὺς βραχίονας, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐρίφθη ὁ θεῖος τοῦ Γούης, καὶ περιεπτύχθησαν θερμῶς ἀλλήλους.

— Τώρα νά! εἶπεν ὁ Σουκαρριέρ. Ὑπέθεσα πρὸς στιγμὴν ὅτι ἔμελλες νὰ μ' ἐκδιώξῃς, ἐνῶ ἐγὼ ἤλθω νὰ σοὶ ζητήσω πρᾶγμα.

— Πρόγευμα! Καὶ ἔχεις σκοπὸν νὰ προγευματίσῃς;

— Εἶναι συνήθεια, τὴν ὁποίαν δὲν ἀπόλεσα, μολοντί δὲν εἶμαι πλέον πολυφάγος, ὡς ὅτε ἤμειθα εἰς τὸ σύνταγμα... Ἄλλ' ἂν σὲ παρενοχλῶ... Τί ἔπαθες λοιπὸν καὶ λαμβάνεις τοσοῦτω πένθιμον φυσιογνωμίαν; Μήπως καὶ σοὶ συνέβη κανὲν δυστύχημα;

— Παῦλε, εἶσαι φίλος μου πρὸ τριάκοντα ἐτῶν. Πρὸς σὲ δύναμαι νὰ εἶπω τὰ πάντα. Λοιπὸν!... συνέζευξα τὴν Μαγδαληνὴν μετὰ κλέπτου.

— Πῶς! ὁ γαμβρός σου...

— Ὁ ἄθλιος ἐκεῖνος ἔκλεψεν. Ἡ ἀστου-

νομία ἤλθε νὰ τὸν συλλάβῃ... χθὲς εἰς τὴν οἰκίαν μου!

— Ἦτο λοιπὸν ἀληθές!

— Τὸ ἐγνώριζες; Διεδόθη ἤδη ἡ ἀτιμωσίς μου! Σ' εὐχαριστῶ ἀναγγέλλοντά μοι τοῦτο.

— Ἄλλὰ, νὰ πᾶρ' ἡ ὀργή! δὲν γνωρίζω τίποτε, καί...

— ὦ! μὴ προσπαθεῖς ν' ἀναίρεσῃς, ὅ,τι εἶπες. Πρὸ ὀλίγου μοὶ εἶπες: ἦτο λοιπὸν ἀληθές! Ὅθεν σοὶ ἀνέφερον ἤδη περὶ τῶν ἐνταῦθα χθὲς διατρεξάντων. Ἄπαντες οἱ Παρίσιοι διαλέγονται περὶ τούτων ἀναμφιβόλως. Ἐχει καλῶς... Ἐγὼ ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν νὰ θραύσω τὸ κρῆνον μου.

— ὦ! καὶ σύ! θὰ μ' ἀφήσῃς νὰ δμιλήσω; Μόλις ἔφθασα τὴν νύκτα ταύτην, πῶς λοιπὸν θέλεις νὰ ἠξέσῃς τί λέγουν ὅλοι οἱ Παρίσιοί σου; ἔπειτα δὲ τί ἐννοεῖς λέγων ἅπαντες οἱ Παρίσιοι! Αὕτη εἶναι λέξις, τὴν ὁποίαν ἐδανείσθης ἐκ τῶν ἐφημερίδων.

— Τότε λοιπὸν ἐξηγήθητι!

— Εὐχαριστῶς. Μετὰ τὴν ἀποβίβασίν μου, ἐξῆλθον εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἀνεψιοῦ μου, καὶ ἐπέτυχον νὰ τὸν συναντήσω ἐντὸς θαλάμου τοῦ Ἀγγλικοῦ Καφενείου, ἐνθα ἐδείπνει μετὰ κομψομένων τοῦ εἴους του καὶ κορῶν τοῦ συρμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐπέινων, τὸν ἐμιμήθην, καὶ ἐδείπνησα καὶ ἐγώ... ἀρκετὰ κακῶς, τὸ ὁμολογῶ. Ἡ κελὴ μαγειρικὴ πρῆλθεν, ὡς καὶ πάντα τὰ λοιπὰ.

— Τελείωνε, πρὸς Θεοῦ! δὲν βλέπεις λοιπὸν εἰς τίνα κατὰστασιν διάκειμαι;

— Τὸ βλέπω κάλλιστα, ἀλλ' ἐλπίζω νὰ πραυνθῆς. Ἐρχομαι ἐπὶ τὸ προκείμενον. Μία τῶν γυναικῶν ἐκείνων, τυχοδιώκτρια τις, ἦν εἶδες ἄλλοτε ἐν Ἀλγερῇ εἰς ἓν τῶν ὠδείων, καὶ ἦτις ἔχει τώρα πενήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἡλικίαν, ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ εἶπῃ ὅτι ἀνέγνωσεν εἰς κάποιον ἑσπερινὸν φύλλον διήγησιν, ἐν ἧ ἀνεφέρετο περὶ ἀνδρὸς τοῦ ὑψηλοῦ κόσμου συλληφθέντος κατὰ τὴν ἐκ τῆς

ἐκκλησίας ἐξοδὸν του, ὅπου μόλις εἶχε τελεσθῆ ὁ γάμος του.

— Καὶ ὠνόμασαν τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον;

— Ποσῶς. Δὲν ὑπεδείκνυον καὶ οὐτε τὴν ἐκκλησίαν. Τὸ γύναιον ἐκεῖνο ἐσχολίαζε τὴν εἶδησιν κατὰ τὸ δοκοῦν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπίστευσεν εἰς τοὺς μοχθηροὺς λόγους τῆς. Ὁ Γούης μοὶ διηγήθη κατὰ τὴν ἐκείθεν ἐξοδὸν μας ὅτι ἐφημεριδογράφος τῆς γνωριμίας του ἔλαβεν ἀνώνυμον ἐπιστολὴν λέγουσαν σχεδὸν τὰ αὐτὰ, ἀλλ' ὁ Γούης ἐφρόνει ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ συνοικεσίου τῆς θυγατρὸς σου, καί...

— Ὁ Γούης ἀπατάται. Ἐμὲ ἀκριβῶς ἀφορῶσιν ἢ τε ἐπιστολὴ καὶ τὸ ἄρθρον ἐπέτυχον δὲ πληρέστατα. Ὁ Ἐστελὰν ἐκεῖνος διετέλει ὑπὸ ἔνταλμα συλλήψεως... κατηγορούμενος ὡς διαπράξας κλοπὴν... πρὸ δεκαετίας. Χθὲς παρουσιάσθη ὑπαστυνόμος παρ' ἐμοί...

— Καὶ συνέλαβε τὸν γαμβρόν σου!

— Ὅχι, διότι ἀπέδρα ὁ ἄθλιος. Ἐγὼ ἐπεθύμουν ν' αὐτοκτονήσω... τῷ προσέφερα δὲ καὶ πιστόλιον... ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπρόκρινε τὴν φυγὴν.

— Φίλτατέ μοι, τῶρα βλέπω ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι σοβαρὸν. Δὲν θὰ κατατρίψω τὸν καιρὸν μου παρηγορῶν σε, ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ νὰ πιστεύσῃς ὅτι εἶμαι ὅλως σός. Ἐν ἧ εὐρίσκεσαι περιπτώσει, ἡ ἀφωσιωμένη συνδρομὴ ἀρχαίου φίλου δὲν εἶναι περιττή. Διηγῆθητί μοι λεπτομερῶς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἴσως δυνηθῶ νὰ σοὶ περῆξω ἀγαθὴν συμβουλήν... καὶ δραστήριον συνέργειαν.

— Εὐχαριστῶ. Γνωρίζω τὴν ἀξίαν σου, καὶ οὐδὲν θὰ σοὶ ὑποκρύψω. Μάθε λοιπὸν εἰς ὁποίαν θέσιν εὐρίσκομαι.

Ὁ Μωγάρ ἐξέθεσε συντόμως τὰ τῆς παρελθούσης συμβάντα, μετὰ τῆς δευτέρας ἐπισκέψεως τοῦ ὑπαστυνόμου, ὁ δὲ Σουκαρριέρ τὸν ἠκροάσθη μέχρι τέλους μετὰ συγκεκινημένης προσοχῆς.

— Οὕτω λοιπὸν, εἶπεν ἀφοῦ ὁ κόμης ἐτελείωσεν, ὁ γαμβρός σου ἐγένετο ἄφαντος. Τόσῳ καλλίτερον. Ἄλλὰ τὸν ἀναζητοῦν, καὶ φοβοῦμαι μὴ τὸν ἐπανεύρωσιν, ὅπερ πρέπε νὰ παρακολουθῇ.

— Πῶς; Καὶ πρὸς τί;

— Μὰ τὴν πίστιν μου! ἐὰν ἤξευρον ποῦ εἶναι, ἤθελον ἀσμένως τὸν συνδράμει νὰ διέλθῃ τὰ σύνορα. Θὰ μεταβῇ τότε ν' ἀπαγχορισθῇ ἀλλαχοῦ, καὶ τὸ θὰ λυτρωθῆς ἀπ' αὐτόν.

— Ἄλλ' ἐκ τούτου δὲν ἐλαττοῦται ἡ ἀτιμωσίς μου. Ἄν δὲν κατορθώσωσι νὰ τὸν συλλάβωσι, θὰ δικασθῇ καὶ καταδικασθῇ ἐρήμην. Ὁ ὑπαστυνόμος δὲν μοὶ ὑπέκρυψε τὸ τοιοῦτο.

— Διάβολε! δὲν τὸ ἐσκέφθην τοῦτο. Τότε ἐν καὶ μόνον βλέπω μέσον νὰ καταστήσωμεν τὸν ὠραῖον ἐκεῖνον κύριον ἀνίσχυρον νὰ σὲ παραβλάψῃ.

— Ὅποιον μέσον;

— Θὰ τὸν φονεύσω, νὰ πᾶρ' ἡ κατάρρα.

— Εἶσαι παράφρων!

— Ὅχι, τόσον. Θὰ τὸν καταδιώξω... σὺ δὲ θὰ μοὶ παράσχης τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίας... Ὅταν τὸν ἀνακαλύψω, θὰ τὸν ὑποχρῶσω νὰ μετρηθῇ ἀντικρὺ μου. Ἄνθρωπος ἐκτελέσας, χωρὶς νὰ συνοφρωθῇ, τὸ κινδυνῶδες πῆδημα, ὅπερ μοὶ διηγήθης, δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες δειλιῶσι. Θὰ μονομαχήσῃ, σοὶ λέγω... καὶ ἔχω κάποιον δεξιὸν κτύπημα, τὸ ὁποῖον θὰ τὸν στείλῃ εἰς καλλιτέραν ζωὴν διὰ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ.

— Τὸ σχέδιόν σου στερεῖται τοῦ κοινοῦ νοός.

— Διατί; Οὐδὲν ἔχω νὰ πράξω περιφερόμενος εἰς τοὺς δρόμους τῶν Παρισίων, οἱ δὲ ἀγρονόμοι μου δὲν μ' ἔχουσιν ἀνάγκην ἢ κατὰ τὴν συγκομιδὴν τοῦ χόρτου. Ἐγὼ τὸν ἀποχωρῶντα χρόνον ν' ἀνακαλύψω τὸν οὐτιδανὸν γαμβρόν σου.

— Ἡ ἀστουνομία θὰ τὸν ἀνακαλύψῃ πρὶν σοῦ.

— Τοῦτο δὲν εἶναι βέβαιον. Ἡ ἀστυνομία ἔχει πλείστας ἰχνολογίας· νὰ παρακολουθήσῃ. Ἐγὼ ὅμως δὲν θὰ καταδιώξω εἰ μὴ ἓνα λύκον ἐκάστοτε. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ πόδας δίωξιν, ὅταν τὸ θηρίον ἐκβιασθῇ, δύνασαι ν' ἀποταθῆς πρὸς τὸν συνάδελφόν σου τοῦ Βου τοῦ Α' οὔ. Ἦμην ὁ καλλίτερος ξιφομάχος τοῦ συντάγματος, καὶ ἀφ' οὗ ἐτάρην εἰς τὴν Βρετέκην, ἐξασκουμαι εἰς τὰ ὄπλα τρεῖς ὄρας καθ' ἐκάστην μετὰ τοῦ ἀγροφύλακός μου, ὅστις εἶναι ἀρχαῖος ὀπλοδιδάσκαλος τοῦ Του τῶν θωρακοφόρων. Σημείωσα, παρακαλῶ, ὅτι εἶμαι ὁ μόνος δυνάμενος νὰ σοὶ παράσχω τὴν ἐκδούλευσιν, ἢν σοὶ προτείνω. Ἀδυνατεῖς σὺ αὐτὸς νὰ διεξαγάγῃς τὴν ἀπεχθὴ ταύτην ἐργασίαν. Ὑπάρχει ὁ ἀνεψιός μου, ὅστις ἤθελεν εὐχαρίστως ἀναδεχθῆ ταύτην, ἂν ἐξητούμην τὸ τοιοῦτο παρ' αὐτοῦ, διότι εἶναι ὅλως ἀφωτισμένος πρὸς σέ, δὲν θὰ τρέφῃ δὲ μεγάλην πρὸς τὸν κ. Ἐστελάν ἀγάπην, καὶ διαχειρίζεται τὸ ξίφος ἀρετὰ καλῶς· ἀλλ' εἶναι προτιμώτερον νὰ μὴ παρεμβῇ εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν. Δὲν ἤθελεν εἶσθαι ποσῶς πρόσφορον, ὡς νῦν λέγουσιν ἐν τῇ σφαίρᾳ, ἐν ἣ διαίγει.

Ὁ κ. Μωγάρ περιεφέρετο διὰ μεγάλων βηματισμῶν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸ ἕτερον τοῦ σπουδαστηρίου ἄκρον, ἣ δὲ συνεσταλμένη μορφή του ἀντενάκλα τὰ συνταράσσοντα αὐτὸν αἰσθήματα.

— Ἡ Μωγδαλινὴ νομίζει ὅτι εἶναι χήρα, εἶπεν ἰστάμενος αἴφνης ἐνώπιον τοῦ φίλου του.

— Ἀ! ἀπέσχε· νὰ τὴν πληροφορήσῃς ὅτι ὁ σύζυγός της ἐπέζησεν ἐκ τῆς πτώσεώς του; Τότε λοιπὸν ὑποθέτει ὅτι ἐπέσε τυχαίως εἰς τὸν κήπον, καὶ ἀγνοεῖ ὅτι κατηγορεῖται ἐπὶ κλοπῇ;

— Ναί. Δὲν ἔσχον τὸ θάρρος νὰ τῇ ὁμολογήσω τὴν ἀλήθειαν.

— Σὲ ἐπιδοκιμάζω. Ἰκκνήν ἔχει θλίψιν,

καὶ ἦν ἀνωφελὲς νὰ τὴν ἀπελπίσῃς. Ἄλλως τε δὲ, ἂν τὴν ἀπαλλάξω τοῦ κ. Ἐστελάν, θὰ χηρεύσῃ τότε ἀληθῶς, καὶ ποτὲ δὲν θὰ μάθῃ ὅτι συνεζεύχθη μετὰ φουλοβίου. Ὅθεν πρέπει νὰ σπεύσω πρὸς ἐκστρατεῖαν... διὰ πολλοὺς λόγους. Πρὸ ὀλίγου ὤμιλεις περὶ καταδίκης ἐρήμην. Ἄλλ' οἱ νεκροὶ δὲν καταδικάζονται. Ἡ δικαιοσύνη θ' ἀναστείλῃ τὴν πορείαν της, ὁπότεν τῇ ἐπιδειχθῇ τὸ περὶ τῆς τελευταίας τοῦ κατηγορουμένου ἔγγραφο, ὕπερ προτίθεμαι ν' ἀπευθίνω ὅπου δεῖ τὸ ταχύτερον. Ἀκολούθως δὲ ἡ θυγάτηρ σου θὰ σκεφθῇ νὰ ὑπανδρευθῇ καὶ αὖθις, διότι οὕτως ὀφείλει νὰ πράξῃ. Ἐπιθυμῶ δὲ νὰ ἐπιτύχῃ συντόμως πρὸς γάμον ἄξιόν τινος νέου, καταστήσοντα αὐτὴν εὐτυχῆ, καὶ οὐδεμίαν ἔχοντα δασοληψίαν μετὰ τοῦ Κακουρογοδικείου. (ἀκολουθεῖ.)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΧΕΙΡΟΣ

ΚΑΤΑ ΓΑΛΗΝΟΝ.

ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ Δ. Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ.

(Συνέχεια, ἴδε προηγ. φυλλ.)

Γ'.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος εἶναι σοφώτατον πάντων τῶν ζῶων, αἱ χεῖρές του εἶναι ἀναγκαίως ὄργανα κατάλληλα διὰ σοφώτατον ὄν· ἐπειδὴ δὲν εἶναι σοφώτερος πάντων τῶν ζῶων, καθ' ὃ ἔχων τὰς χεῖρας, ὡς ἰσχυρίζετο ὁ Ἀναξαγόρας, ἀλλ' ἔχει τὰς χεῖρας, καθ' ὃ ὄν σοφώτερος τῶν ζῶων, ὡς λίαν ὀρθῶς ἐδογματίσεν ὁ Ἀριστοτέλης. Καὶ ὄντως ὁ ἄνθρωπος ἐκμανθάνει τὰς τέχνας οὐχὶ διὰ τῶν χειρῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ λόγου· διότι αἱ χεῖρές εἰσιν ἀπλοῦν ὄργανον, ὡς εἶναι ἡ λύρα διὰ τὸν μουσικὸν καὶ ἡ λαβὴς διὰ τὸν σιδηρουργόν. Καθὼς δὲ οὔτε ἡ λύρα μορφώνει τὸν μουσικόν, οὔτε ἡ λαβὴς τὸν σιδηρουργόν, ἀλλ' ἐκάτερος αὐτῶν εἶναι μὲν τεχνίτης δι' ἣν κατέχει γνῶσιν τῆς τέχνης του, ἀδυνα-

τεῖ ὅμως νὰ ἐξασκήσῃ τὴν τέχνην του ἄνευ ὀργάνων, οὕτω καὶ πᾶσα ψυχὴ κέκτηται φύσει δυνάμεις τινάς, ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐκδηλώσῃ, νὰ θέσῃ εἰς πράξιν, ἄνευ ὀργάνων. Ἐμπράκτως δὲ βεβαιούται τις ὅτι οὐδαμῶς τὰ μέρη τοῦ σώματος δικτιθεῖσι τὴν ψυχὴν πρὸς δειλίαν, ἢ θάρρος, ἢ φρόνησιν κτλ., ἄμα ὡς περιεργασθῇ τὰ νεογνά τῶν ζῶων, καὶ παρατηρήσῃ ὅτι ταῦτα πειρώνονται νὰ ποιήσωνται χρῆσιν μορίων τοῦ σώματος τῶν, μήπω ἐντελῶς διαμεμορφωμένων. Οὕτω λ. χ. συχνὰ βλέπομεν μοσχάριον μὲν καὶ ἐρίφιον κερατίζοντα, πρὶν ἢ ἐκφυῶσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν τὰ κέρατα, πωλάριον δὲ λακτίζον, εἰ καὶ ἔχον ἐτι τὰς ὀπλὰς μαλακάς, χοιρίδιον δὲ ἀμυνόμενον διὰ τοῦ ρύγχους του, καὶ τοι στερουμένου ἐτι τῶν χαυλιοδόντων, κυνάριον τέλος πειρώμενον νὰ δαγκάσῃ, εἰ καὶ ἔχον ἐτι τοὺς ὀδόντας ἀσινεῖς. Διότι πᾶν ζῶον φέρει ἔμφυτον καὶ ἀδίδακτον τὸ αἰσθημα τῶν δυνάμεων τῆς ἐαυτοῦ ψυχῆς καὶ τῆς ἰσχύος τῶν τοῦ σώματος του μορίων. Ἄλλως δικτι τὸ χοιρίδιον, ἐνῶ δύναται νὰ δαγκάσῃ διὰ τῶν μικρῶν ὀδόντων του, ἀφίνει αὐτοὺς ἐν ἀχρηστία, ἀντὶ νὰ τοὺς χρησιμοποιήσῃ πρὸς ἀμυνάν του, πειράται δὲ νὰ ποιήσῃται χρῆσιν ἐκείνων, οὗς δὲν ἀπέκτησεν ἐτι; Πῶς δύναται τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὰ ζῶα μανθάνουσιν ἐκ τῶν ἐαυτῶν μορίων τὸν τρόπον τῆς χρήσεως αὐτῶν, ἀφοῦ, πρὶν ἀποκτήσῃσι τὰ μόρια ταῦτα, γινώσκουσιν ἤδη τὴν χρῆσιν καὶ τὸν προορισμὸν τῶν; Λάθετε, ἂν θέλητε, τρία ὄντα, ἐν ἀετοῦ, ἐν νήσσης καὶ ἐν ὄφρα, θερμάνετε τα ἀρμοδίως καὶ θραύσατε ἐν καιρῷ εὐθέτω τὸ κέλυφος· θὰ ἴδητε ὅτι ἐκ τῶν τριῶν ἐκκολληθέντων ζῶων τὰ μὲν δύο πρῶτα θὰ πειρώνονται νὰ μεταχειρισθῶσι τὰς πτέρυγας τῶν, καίτοι μὴ ὄντα ἐτι ἰκανὰ νὰ πετάξωσι, τὸ δὲ τρίτον θὰ προσπαθῇ νὰ συρθῇ καὶ ἐρπίση, εἰ καὶ μαλθακὸν ἐτι καὶ ἀνίκανον πρὸς τοῦτο. Ἀναθρέψατε ἔπειτα καὶ τὰ τρία

ταῦτα ζῶα ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ὑποστέγῳ, φέρετέ τα ἀκολούθως εἰς μέρος ἀνοικτὸν καὶ ἄφετε αὐτὰ ἐλεύθερα· τότε ὁ μὲν ἀετιδεὺς θὰ πετάξῃ εἰς τὸν ἀέρα, τὸ δὲ νησσάριον θὰ πετάξῃ πρὸς τι λιμνάζον ὕδωρ, καὶ τὸ ὄφειδιον θὰ τρυπώσῃ ὑπὸ γῆν. Ὡστε ἀδίδακτος ὁ μὲν ἀετὸς θὰ πετάξῃ εἰς τὸν ἀέρα, ἡ δὲ νήσσα θὰ κολυμβήσῃ ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ὁ ὄφις θὰ εἰσερπίσῃ εἰς τρύπαν. Διότι, κατὰ τὸν Ἰπποκράτη, «γύσεις ζῶων ἀδί ακτοι». Ἐκ τούτων δὲ γίνεται κατάδηλον ὅτι τὰ ζῶα ἐργάζονται τέχνας τινάς μᾶλλον κατ' ὀρμήφυτον ροπήν, ἢ κατὰ λόγον. Αἱ μάλιστα λ. χ. κατασκευάζουσιν αὐτοδίδακτοτὰ κηρία τῶν, οἱ μῆρυμκες κατορύσσουνσι τὰς πολυδαϊδάλους ὑπογείους στοὰς καὶ ἀποθήκας τῶν, αἱ ἀράχαι ὑφάνουσιν τοὺς ἱστούς τῶν, αἱ χελιδόνες κτίζουσι τὰς κελιάς τῶν κτλ.

Δ'.

Ἐνῶ δ' ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ μὲν σῶμα γυμνὸν καὶ ἀοπλον, τὴν δὲ ψυχὴν ἀτεχνον ἀρχῆθεν, κέκτηται τὰς χεῖρας καὶ τὸν λόγον εἰς ἀντίρροπον τῆς σωματικῆς του γυμνότητος καὶ τῆς ψυχικῆς του ἀτεχνίας. Χρῶμενος λοιπὸν ταῖς χερσὶ καὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, ὀπλίζει μὲν καὶ ὑπερασπίζει τὸ σῶμα του παντοιοτρόπως, κοσμεῖ δὲ τὴν ψυχὴν του διὰ πᾶσῶν τῶν τεχνῶν. Διότι, ἂν μὲν κατεῖχε φυσικὸν τι ὄπλον, μόνον αὐτὸ θὰ κατεῖχε καὶ θὰ μετεχειρίζετο διὰ παντός, ἐὰν δ' ἐγίνωσκε μίαν μόνην τέχνην ἐκ φύσεως, δὲν θὰ ἀπέκτα τὰς ἄλλας διὰ μαθήσεως. Καὶ ἐπειδὴ προτιμώτερον ἦν διὰ τὸν ἄνθρωπον νὰ διαχειρίζηται πάντα τὰ ὄπλα καὶ νὰ ἐξασκῇ πᾶσας τὰς τέχνας, οὐδὲν ἄρα τούτων παρέλαβε παρὰ τῆς φύσεως, καὶ ἀφέθη ἐλεύθερος εἰς τὴν ἐξ ἑαυτοῦ, διὰ τῆς χειρὸς καὶ τοῦ λόγου, ἀπόκτησιν πάντων τούτων. Ὄρθως ἄρα εἶπεν ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι ἡ χεὶρ εἶναι τρόπον τινὰ ὄργανον, συνοψίζον πάντα τὰ ὄργανα «ὄργανόν τι πρὸ

ὀργάνων». Συνεπὶ λοιπὸν τῷ Ἀριστοτέλει, δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς κάλλιστα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ὁ λόγος εἶναι τις τέχνη, συνοψίζουσα πάσας τὰς τέχνας. Ὡς ὄντως ἡ χεὶρ, οὐδὲν τι οὔσα τῶν εἰδικῶν ὀργάνων, συνοψίζει ὅμως πάντα τὰ ὄργανα, διότι δύναται νὰ διαχειρίζεται πάντα ταῦτα ἄριστα, οὕτω καὶ ὁ λόγος, οὐδεμίαν τις ὦν τῶν εἰδικῶν τεχνῶν, καθ' ἃ συνοψίζων ὅμως πάσας, δύναται νὰ θεωρηθῇ ἄρα ὡς τέχνη τις, συνοψίζουσα πάσας τὰς τέχνας. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ μόνον ἐκ πάντων τῶν ζώων, τὸ ἐνέχον ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ τέχνην, συνοψίζουσαν πάσας τὰς τέχνας, κέκτηται ἄρα καὶ ἐν τῷ σώματι τοῦ ὀργανον, συνοψίζον πάντα τὰ ὄργανα, τὴν χεὶρα.

(ἀκολουθεῖ).

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
Η'.

Πρὸς τὰς μητέρας.

Μετὰ λύπης παρατηρήσαμεν μέχρι τοῦδε, ὅτι προκειμένου περὶ σοβαρῶν πραγμάτων ἀμέσως ἐνδιαφερόντων τὸ μέλλον καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς οἰκογενείας, ἀπευθύνονται πάντοτε εἰς τὸν ἄνδρα. Πιστεύουσι, φαίνεται, τινὲς ὅτι ἡ διάνοια τῆς γυναίκος δὲν εἶναι ἐπὶ τοσοῦτῳ ἀνεπτυγμένη, ὥστε νὰ ἐννοήσῃ, καὶ κρίνῃ περὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἅτινα δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ κοινωνικοῦ βίου.

Τοῦτο εἶναι οἰκτρὰ πλάνη, καὶ πρὸ πάντων ἔλλειψις δικαιοσύνης ἀπέναντι ἐκείνων, παρ' αἷς, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὑπάρχουσι τοσαῦτα ἀγαθὰ ἰδιότητες.

Δι' ὑμᾶς λοιπὸν γράφομεν σήμερον, ὧ μητέρες, καὶ εἴμεθα ἐκ τῶν προτέρων πεπεισμένοι ὅτι αἱ φρόνιμοι συμβουλαί, τὰς ὁποίας θέλομεν σᾶς δώσει, θ' ἀκουσθῶσι παρ' ὑμῶν, καὶ γονιμοποιούμεναι οὕτω, θὰ πα-

ραγάγωσι τοὺς καρπούς των.

Πρόκειται περὶ τῆς ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἐνεργοῦ μέρους, ὅπερ ὀφείλετε νὰ λάβητε ἀπέναντι τοῦ εὐεργετικωτάτου τούτου ἰδρύματος, πρὸς τὸ συμφέρον τῶν οἰκογενειῶν σας.

Πρὸ παντὸς ἄλλου, ὀφείλομεν νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι μέχρι σήμερον, ὁ καθόλου σκοπὸς τῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς ἀσφαλειῶν, εἶναι ὑμῖν δολοτελῶς ἄγνωστος. Δὲν σᾶς μεμψόμεθα ἐπὶ τούτῳ, διότι καὶ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἀκόμη ἀγνοοῦσι τοῦτο. Μόλις ἀρξάμενοι τὴν σπουδὴν τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας, καὶ τοῦτο μετὰ δυσκολίας, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀξιῶμεν, ὅπως καὶ αἱ γυναῖκες γνωρίζωσι τὴν ἐπιστήμην ταύτην.

Πολλάκις ἠκούσαμεν γυναικῶν, διαμυρτουρουμένων κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς εἴτε ἐνεκεν δεισιδαιμονίας, εἴτε θεωροῦσαι ὡς ἐγωισμὸν τὸ νὰ ὠφελῶσιν ἐκ τῆς ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ συζύγου.

Ἄσκοπον ἀποβαίνει νῦν νὰ πολεμήσῃ τις τὰς ἰδέας ταύτας, αἵτινες ὀσημέραι ἐκλείπουσι, χάρις εἰς τὰ ἅγια θρησκευτικὰ δόγματα καὶ εἰς τὴν ἀνατροφήν, ἣτις στολίζει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς νεαρὰς γυναίκας.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ θρησκευτικαὶ ἀρχαὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχει δύναμις τις ἀνωτέρα τῆς βουλήσεως τοῦ Θεοῦ. Ὄφείλομεν ἀπ' ἐναντίας νὰ πιστεύωμεν ὅτι πᾶσα πράξις, λαμβάνουσα χώραν ἐν τῷ κόσμῳ, εἶναι ἔμπνευσις τῆς θείας βουλήσεως, εἰς ἣν καὶ μόνην δέδοται τὸ δικαίωμα τοῦ κανονίζειν τὸν προορισμὸν μας.

Ὁ ἀγιώτερος, σοφώτερος καὶ ὠραιότερος νόμος, ὁ διεπῶν τὴν ἀνθρωπότητα, εἶναι ἀναντιρρήτως ὁ ἀποκρῦπτων ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν τὴν ἐποχὴν, τὴν ὥραν, τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ὀφείλομεν ἔσαι νὰ ἐγκαταλίπωμεν τὸν κόσμον καὶ πάντας, πρὸς οὗς αἰσθανόμεθα φίλτρον τι.

Ἐὰν ἄλλως εἶχε τὸ πρᾶγμα, ἡ ζωὴ ἤθελεν εἶσθαι σειρά ἀπελπισίας καὶ θλίψεως, ἀποθαρρύνσεως καὶ ἀλγηδόνων.

Ἐὰν ἡ μήτηρ ἐγνώριζε τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ὁ πατήρ τῶν τέκνων τῆς ἤθελεν ἀναρπασθῆ ἀπὸ τῶν ἀγκαλιῶν τῆς, δὲν ἤθελεν, ἐν τῇ βεβαιότητι ταύτῃ, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, εἶσθαι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς θλίψεως ;

Ἡ ἰδέα αὕτη δὲν θὰ ἐδηλητηρίαζεν ὀλόκληρον τὴν ζωὴν τῆς ; (ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΧΡΥΣΟΥΝ ΡΟΔΟΝ
ΤΟΥ ΠΑΠΑ.

Τὸ ἀπὸ τοῦ 1366 ἐθισθὲν χρυσοῦν Ρόδον, τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ποντίφηκος ἀποστελλόμενον, κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσακοστὴν, εἰς μίαν τῶν καθολικῶν Ἡγεμονίδων τῆς Εὐρώπης, ἐστάλη τῷ ἔτει τούτῳ εἰς τὴν Πριγκιπίσαν Στεφανίαν, σύζυγον τοῦ διαδόχου τοῦ Αὐστριακοῦ θρόνου. Πέρσι δὲ εἶχεν ἀποσταλῆ πρὸς τὴν νεαράν τῆς Ἰσπανίας Ἀνασσιν.

Η ΛΕΞΗ ΤΩΝ 13.

Συνέστη ἐσχάτως ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ Λέσχη τῶν 13, σκοποῦσα τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀρχαίας προλήψεως κατὰ τοῦ Ἀριθμοῦ 13, ὡς δῆθεν ἀπορράδος. Ἡ Λέσχη αὕτη περιλαμβάνει 13 Μέλη, συνέρχεται δὲ κατὰ τὴν 13 ἐκάστου μηνὸς ἐν θαλάμῳ ὑπ' Ἀριθμῷ 13 ξενοδοχείου, οὗ τινος τ' ὄνομα σύγκειται ἐκ 13 γραμμάτων, καὶ τὰ συμπόσια τῆς φωτίζονται διὰ 13 λαμπτήρων ἀερίφωτος. Κα-

τὰ τὸ τελευταῖον συμπόσιον τῶν ἐταίρων ἡ τράπεζα ἦν ἐστολισμένη διὰ φυλλίδων ἐν σχήματι φερέτρων καὶ 13 μικρῶν ἀστακῶν, ὁ δὲ δεῖπνος ἤρξατο ἀκριβῶς 13 λεπτά μετὰ τὴν 8ην ὥραν.

ΝΕΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.

Σφαίραι διὰ σφαιριστήρια, κτένες καὶ ποικίλα ἄλλα μικρὰ ἀντικείμενα κατασκευάζονται ἤδη ἐκ μάζης γεωμήλων πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Τὰ γεωμήλα διαλύονται ἐντὸς σκευασίας φωσφορικοῦ ὀξέως καὶ τὸ φύραμα τοῦτο, ἀφοῦ στεγνωθῇ ἐντὸς στυποχάρτου καὶ ἰσχυρῶς συμπιεσθῇ, καθίσταται στερεὸν καὶ ἐξαισίως λευκόν.

ΙΑΠΩΝΙΚΟΝ ΕΘΟΣ.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ριουκιού τῆς Ἰαπωνίας τὰ σώματα ἐκθάπτονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς τελευτῆς των, καὶ οἱ σκελετοὶ ἐπιμελῶς πλύνονται. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ τῶν νεκρῶν, ὧν ἡ σειρά τῆς ἐκταφῆς ἐπελεύσεται κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος, εἶχον πέσει θύματα τῆς κατὰ τὸ 1879 ἐνσηψίας χολέρας, αἱ Ἰαπωνικαὶ Ἀρχαὶ φοβοῦνται μήπως ἡ τοιαύτη ἀνακομιδὴ ἐπενέγκῃ δευτέραν χολερικὴν ἐπιδημίαν. Δὲν τολμῶσιν ὅμως ν' ἀπαγορεύσωσι διαρρήδην τὸ ἔθιμον τοῦτο, φόβῳ στάσεως, διὸ ἀπέστειλαν κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους ὅπως παραινέσωσι φρονίμως τὸν λαὸν νὰ μὴ τηρήσωσι πρὸς τὸ παρὸν τὰς συνήθεις ἐκείνας τοῖς νεκροῖς τελετάς.

ΠΟΛΙΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ.

Διοργανίζεται ἐν Ὁλλανδίᾳ, διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐπιστημονικὴ ἀποστολὴ πρὸς τὸν βόρειον πόλον, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Οὐτρέχτης καθηγητοῦ Βούη Βολλῶ, ὅστις ἰδιαζόντως κατέγεινε περὶ τὴν μετεωρολογίαν, ἐν ἣ ἔχει ἤδη ἀποκτήσει ἰκανὴν φήμην. Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε 30 χιλ. φιορινίων ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐν δὲ

Οὐτρέχτη συνέστη Ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀναγκαιούσης ποσότητος.

Ἐπίσης ὁ κ. Βέννερ, ὡς γράφει φίλος τις τοῦ συντάκτου τοῦ *Κήρυκος τῆς Νέας Ἰόρκης*, εὑρίσκεται ἐν Πετρούπολει ὅπως συνεννοηθῆ μετὰ τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως περὶ νέας πολιτικῆς ἀποστολῆς.

ΔΙΟΠΤΡΑΙ.

Ὅσακις ἀνακάλυψις τις στερεῖται τοῦ πρώτου αὐτῆς ἐφευρετοῦ, συμβαίνει περίεργόν τι τῶντι· θέλομεν ν' ἀποδίδωμεν συνήθως αὐτὴν εἰς διακεκριμένον τι πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς μας. Οὕτω καὶ τῶν διοπτρῶν πρῶτον ἐφευρετὴν, ὡς καὶ τῆς πυροκόνεως, ἠθέλησαν τὸν θαυμάσιον διδάσκαλον Ρογγῆρον Βάκκων. Ἄλλ' ὁ ἀληθὴς ἐφευρετὴς τῶν διοπτρῶν εἶναι Φλωρεντίνος τις σύγχρονος τοῦ Βάκκωνος, ζῶν δηλαδὴ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ II' αἰῶνος, Σαλβίνος Δ' Ἀρμάτης καλούμενος. Ἄλλοι θέλουσιν ὡς πρώτιστον ἐφευρετὴν τῶν διοπτρῶν μοναχόν τινα, Ἀλέξανδρον Λεσπίναν καλούμενον, ἀποθανόντα ἐν Πίσῃ τῷ 4313, τουτέστιν ὀλίγα ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Σαλβίνου. Τὸ πρῶτον ζεῦγος διοπτρῶν, περὶ οὗ γίνεται μνεῖα, ἀνάγεται εἰς τὸ ἔτος 4299 π. Χ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ.

Μετάφρασιν τῆς ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον προχρηματείας τοῦ διασήμεου Δεθαίη ἀνέλαβε καὶ ἔφερεν ἐπιτυχῶς εἰς πέρας ὁ παρ' ἡμῖν εὐπαίδευτος κ. Θ. Ὀρφανίδης. Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὰς δυσκολίας, αἱ συνήθως παρέχει ἢ μεταγλώττισις, ξένου ἐπιστημονικοῦ συγγράμματος, καὶ αἱ δολογοιμένως μετὰ δεξιότητος διήλθεν ὁ κ. Θ. Ὀρφανίδης, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαρῶμεν αὐτῷ εὐκρινέστατα, καὶ τὸν παρακαλέσωμεν σὺν ἡμῶν νὰ κατατρίβῃ μέρος τοῦ χρόνου του εἰς ἔκδοσιν τοιούτων τῷ Κοινῷ χρησίμων καὶ διδασκτικῶν βιβλίων.

ΛΥΣΕΙΣ

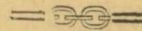
Τοῦ ΙΑ'. αἰνίγματος

αἰνίγμα—αἶμα

IB'.

Θέρος=θεός

IG'.

Τύρος—Τυρός

ΛΥΤΑΙ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡ Δεσποινὴς Α. Γ. Σταυροῦδ'· οἱ κ.κ. Ἡρακλῆς Ζάνος, Γ. Καρατζᾶς μακεδόν, Ν. Σκεντεργιάννης· Ἐ. Ἀργέντης, Ἀπίστολος Γενναρόπουλος. Ὁ ἐν Μανσοῦρα κ. Α. Σαλβάχοι, ὁ ἐν Σιμπίν-Κανάτερ, Πολύδουλος Ραπτᾶκης, Γ. Βερεκέτης, καὶ ὁ κ. Μ. δικηγόρος.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΑ'.

Διάβολος, ἢ μάγος τις δὲν εἶμαι· μάθε ὅμως Πῶς ἐνοικεῖ ἔς τοὺς οἴκους μου καὶ ἡ χαρὰ κ' ὁ τρόμος. Ὅσοι εἰσέλθουν ὀμιλοῦν, κ' ἔχουν κλειστὸν τὸ στόμα. Περικατοῦσιν, ἔχοντες ἀκίνητον τὸ σῶμα· Τρώγουν χωρὶς νὰ τρώγῃσι, βλέπουν χωρὶς νὰ βλέπουν. Καὶ δίχως τι νὰ πράττωσι, τὰ πάντα ἀνατρέπουν. Θαυμάζει; Εἶμαι φίλος σου, οἰκείος· μὲ ἠθεύρεις Πρέπει νὰ ἦσαι ἐξυπνος καὶ εὐφύης νὰ μ' εὕρης.

ΓΡΙΦΟΣ.

$\frac{N}{MO}$ $\frac{MO}{N}$
arretez 2

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΡΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ.

Πρὶν παρατεθῶσιν εἰς τὴν τράπεζαν τὰ βραστὰ ἀγὰ, δύναται τις νὰ βεβαιωθῆ ἂν ἦναι καλὰ ὡς ἐξῆς: Τὰ νωπὰ ἀφοῦ βράσουν, φυλάττουν ἴσον τὸ βάρος ὅσον εἶχαν καὶ πρὶν βράσουν. Τὰ ἔωλα ἐξ ἐναντίας ἀποβάλλουσιν ἕως 20ο ἐκ τοῦ βάρους των. Ἀρκεῖ λοιπὸν νὰ τὰ ζυγίσῃς πρὶν, καὶ ἀφοῦ τὰ βράσῃς.